

Document de ședință

A8-0127/2016

11.4.2016

RAPORT

referitor la rapoartele speciale ale Curții de Conturi în cadrul procedurii de descărcare de gestiune a Comisiei pentru exercițiul financiar 2014 (2015/2206(DEC))

Comisia pentru control bugetar

Raportoare: Martina Dlabajová

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	4
<i>Partea I - Raportul special nr. 18/2014 al Curții de Conturi intitulat „Sistemul de evaluare și sistemul de monitorizare axată pe rezultate implementate în cadrul EuropeAid”</i>	<i>5</i>
<i>Partea a II-a - Raportul special nr. 22/2014 al Curții de Conturi intitulat „Obținerea de economii: menținerea sub control a costurilor aferente finanțărilor acordate de UE pentru proiectele de dezvoltare rurală”</i>	<i>7</i>
<i>Partea a III-a - Raportul special nr. 23/2014 al Curții de Conturi intitulat „Erori la nivelul cheltuielilor pentru dezvoltare rurală: care sunt cauzele și cum sunt ele remediate?”</i>	<i>8</i>
<i>Partea a IV-a – Raportul special nr. 24/2014 al Curții de Conturi intitulat „Este bine gestionat sprijinul acordat de UE pentru prevenirea și repararea daunelor cauzate pădurilor de incendii și de dezastre naturale?”</i>	<i>10</i>
<i>Partea a V-a - Raportul special nr. 1/2015 al Curții de Conturi intitulat „Transportul pe căile navigabile interioare în Europa: din 2001, nu s - au mai observat îmbunătățiri semnificative în ceea ce privește ponderea modală și condițiile de navigație”</i>	<i>12</i>
<i>Partea a VI-a - Raportul special nr. 2/2015 al Curții de Conturi intitulat „Fondurile acordate de UE pentru stațiile de epurare a apelor uzate urbane din bazinul hidrografic al Dunării: sunt necesare eforturi suplimentare pentru a ajuta statele membre să îndeplinească obiectivele politicii UE în domeniul apelor uzate”</i>	<i>15</i>
<i>Partea a VII-a - Raportul special nr. 3/2015 al Curții de Conturi intitulat „Garanția pentru tineret instituită de UE: primele măsuri au fost adoptate, dar se prefigurează riscuri în ceea ce privește implementarea”</i>	<i>17</i>
<i>Partea a VIII-a - Raportul special nr. 4/2015 al Curții de Conturi intitulat „Care a fost contribuția asistenței tehnice în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale?”</i>	<i>19</i>
<i>Partea a IX-a - Raportul special nr. 5/2015 al Curții de Conturi intitulat „Reprezintă instrumentele financiare o soluție de succes și de perspectivă pentru domeniul dezvoltării rurale?”</i>	<i>20</i>
<i>Partea a X-a - Raportul special nr. 6/2015 al Curții de Conturi intitulat „Integritatea și implementarea schemei EU ETS”</i>	<i>21</i>
<i>Partea a XI-a - Raportul special nr. 7/2015 al Curții de Conturi intitulat „Misiunea de poliție a UE în Afganistan: rezultate mixte”</i>	<i>22</i>
<i>Partea a XII-a – Raportul special nr. 8/2015 al Curții de Conturi intitulat „Permite sprijinul financiar acordat de UE o abordare corespunzătoare a nevoilor</i>	

<i>microîntreprinzătorilor?”</i>	23
<i>Partea a XIII-a – Raportul special nr. 9/2015 al Curții de Conturi intitulat „Sprijinul Uniunii Europene pentru lupta împotriva torturii și pentru abolirea pedepsei cu moartea”</i>	25
<i>Partea a XIV-a – Raportul special nr. 10/2015 al Curții de Conturi intitulat „Este necesară intensificarea eforturilor de soluționare a problemelor legate de achizițiile publice din cadrul cheltuielilor UE privind politica de coeziune”</i>	29
<i>Partea a XV-a – Raportul special nr. 11/2015 al Curții de Conturi intitulat „Gestionează Comisia în mod corespunzător acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului?”</i>	30
<i>Partea a XVI-a – Raportul special nr. 12/2015 al Curții de Conturi intitulat „Prioritatea pe care și-a stabilit-o UE de a promova o economie rurală bazată pe cunoaștere a fost afectată de gestionarea defectuoasă a măsurilor de transfer de cunoștințe și a măsurilor de consiliere”</i>	32
<i>Partea a XVII-a – Raportul special nr. 13/2015 al Curții de Conturi intitulat „Sprijinul UE acordat țărilor producătoare de lemn în cadrul planului de acțiune FLEGT”</i>	33
<i>Partea a XVIII-a - Raportul special nr. 14/2015 al Curții de Conturi intitulat „Facilitatea de investiții pentru țările ACP: aduce aceasta o valoare adăugată?”</i>	35
<i>Partea a XIX-a – Raportul special nr. 15/2015 al Curții de Conturi intitulat „Sprijinul acordat în scopul dezvoltării energiei din surse regenerabile în Africa de Est în cadrul Facilității ACP - UE pentru energie”</i>	36
<i>Partea a XX-a – Raportul special nr. 16/2015 al Curții de Conturi intitulat „Sunt necesare eforturi suplimentare pentru îmbunătățirea securității aprovizionării cu energie, prin dezvoltarea pieței interne a energiei”</i>	37
<i>Partea a XXI-a - Raportul special nr. 17/2015 al Curții de Conturi intitulat „Sprijinul acordat de Comisie în contextul echipelor de acțiune pentru tineri: reușit o redirectionare a fondurilor în cadrul FSE, însă nu s-a pus un accent suficient pe rezultate”</i>	38
<i>Partea XXII – Raportul special nr. 20/2015 al Curții de Conturi intitulat „Raportul cost-eficacitate al sprijinului acordat de Uniunea Europeană în domeniul dezvoltării rurale pentru investițiile neproductive în agricultură”</i>	39
<i>Partea XXIII – Raportul special nr. 22/2015 al Curții de Conturi intitulat „Supravegherea de către UE a agențiilor de rating de credit este stabilită pe baze solide, dar nu este încă pe deplin eficace”</i>	40
<i>Partea XXIV – Raportul special nr. 2/2016 al Curții de Conturi intitulat „Raportul pe 2014 referitor la măsurile adoptate în urma rapoartelor speciale ale Curții de Conturi Europene”</i>	42
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND	44

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la rapoartele speciale ale Curții de Conturi în cadrul procedurii de descărcare de gestiune a Comisiei pentru exercițiul financiar 2014 (2015/2206(DEC))

Parlamentul European,

- având în vedere rapoartele speciale ale Curții de Conturi elaborate în temeiul articolului 287 alineatul (4) al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2014¹,
- având în vedere conturile anuale consolidate ale Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2014 (COM(2015)0377 – C8-0267/2015)²,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2014, însoțit de răspunsurile instituțiilor³,
- având în vedere declarația de asigurare⁴ privind fiabilitatea conturilor și legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente întocmită de Curtea de Conturi pentru exercițiul 2014 în temeiul articolului 287 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Decizia sa din ... privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2014, secțiunea III - Comisia⁵ și rezoluția sa conținând observații, care face parte integrantă din decizia în cauză,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 12 februarie 2016 privind descărcarea de gestiune care trebuie acordată Comisiei cu privire la execuția bugetară pentru exercițiul financiar 2014 (05583/2016 – C8-0042/2016),
- având în vedere articolele 317, 318 și 319 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002⁶ al Consiliului, în special articolele 62, 164, 165 și 166,

¹ JO L 51, 20.2.2014.

² JO C 377, 13.11.2015, p. 1.

³ JO C 373, 10.11.2015, p. 1.

⁴ JO C 377, 13.11.2015, p. 146.

⁵ Texte adoptate, P8_TA-PROV(2016)0000.

⁶ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.

- având în vedere articolul 93 și anexa V la Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A8-0127/2016),
- A. întrucât, în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Comisia execută bugetul și administrează programele și, în aplicarea articolului 317 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia execută bugetul în cooperare cu statele membre și pe propria răspundere, în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare;
 - B. întrucât rapoartele speciale ale Curții de Conturi conțin informații cu privire la aspecte importante ale execuției bugetare, care sunt utile Parlamentului în exercitarea funcției sale de autoritate care acordă descărcarea de gestiune;
 - C. întrucât observațiile Parlamentului cu privire la rapoartele speciale ale Curții de Conturi fac parte integrantă din Decizia sa menționată anterior din ... privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2014, secțiunea III – Comisia,

Partea I - Raportul special nr. 18/2014 al Curții de Conturi intitulat „Sistemul de evaluare și sistemul de monitorizare axată pe rezultate implementate în cadrul EuropeAid”

1. salută publicarea raportului special care examinează sistemul de evaluare și sistemul de monitorizare axată pe rezultate implementate în cadrul EuropeAid și își prezintă observațiile și recomandările mai jos;

Comentarii generale

2. este deosebit de preocupat de faptul că sistemele de evaluare și de monitorizare axată pe rezultate ale EuropeAid nu sunt suficient de fiabile, de nivelul nesatisfăcător de supraveghere și de monitorizare a procesului de evaluare a programelor, precum și de faptul că EuropeAid nu poate garanta că personalul și resursele financiare sunt adecvate și sunt alocate în mod eficient diverselor activități de evaluare;
3. subliniază că este esențial ca Parlamentul, în calitate de autoritate de control bugetar, să aibă acces la informațiile necesare pentru a-și forma o imagine clară privind măsura în care au fost îndeplinite obiectivele majore ale Uniunii;
4. este de părere că audierile organizate nu doar cu funcționari ai Comisiei și ai SEAE, ci și cu beneficiari și cu experți independenți vor permite o evaluare mai cuprinzătoare a contribuției DG Cooperare Internațională și Dezvoltare la obiectivele Uniunii;
5. reamintește că, pentru a onora angajamentele asumate de Comisia Europeană în ceea ce privește asigurarea calității, este necesar să existe un feedback extern, obiectiv și imparțial în legătură cu performanța proiectelor și programelor de asistență ale Comisiei;
6. consideră că rezultatele evaluărilor reprezintă elemente-cheie care trebuie avute în vedere în cadrul procesului de revizuire politică și de revizuire a politicilor individuale, acestea permițând ajustarea obiectivelor politice strategice și creșterea nivelului general

de coerență cu celelalte politici ale Uniunii; în acest sens, este de părere că este esențial ca evaluările să fie independente, transparente și făcute publice;

7. consideră că, dacă se investește în analiza și agregarea rezultatelor diferitelor tipuri de evaluări, se poate obține, pe de o parte, o imagine globală a tendințelor existente și se pot valorifica, pe de altă parte, învățămintele dobândite, sporind astfel eficacitatea proceselor de evaluare și facilitând obținerea unor date mai fiabile necesare pentru desfășurarea procesului decizional și de elaborare a politicilor, precum și pentru asigurarea continuității proiectelor existente legate de instrumentele de asistență specifice;
8. consideră că partajarea cunoștințelor prin toate instrumentele și mijloacele disponibile este crucială atât pentru dezvoltarea unei culturi a evaluării, cât și pentru a sprijini o cultură eficientă a performanței;
9. încurajează Curtea să examineze toate mecanismele de finanțare ale DG Cooperare Internațională și Dezvoltare, în scopul de a asigura un raport optim costuri-beneficii, precum și eficacitatea finanțării din partea Uniunii în promovarea obiectivelor și valorilor Uniunii; consideră că proiectele finanțate de Uniune ar trebui aliniate la obiectivele sale privind politicile din țările învecinate, ținând cont de responsabilitatea beneficiarilor granturilor și de caracterul fungibil al fondurilor UE;
10. sprijină recomandările Curții referitoare la sistemele de evaluare și de monitorizare axată pe rezultate implementate în cadrul EuropeAid;

Recomandările Curții

11. ia act de faptul că Curtea a formulat recomandări cu privire la utilizarea eficientă a resurselor pentru sistemul de evaluare și pentru sistemul de monitorizare axată pe rezultate, precum și cu privire la prioritizarea și monitorizarea evaluărilor, la aplicarea procedurilor de control al calității, la demonstrarea rezultatelor obținute, la urmărirea situației acțiunilor întreprinse ca răspuns la constatările formulate în urma evaluărilor și a monitorizării axate pe rezultate și la diseminarea acestor constatări;
12. consideră că EuropeAid ar trebui să mențină în continuare mecanisme adecvate de gestionare a informațiilor și să efectueze cu regularitate evaluări ale nevoilor sale, astfel încât să asigure o repartizare în cunoștință de cauză a resurselor umane și a celor financiare în funcție de rezultatele evaluărilor programelor și ale monitorizării axate pe rezultate;
13. consideră că, pentru se asigura că evaluările efectuate reflectă prioritățile organizației, EuropeAid ar trebui:
 - să definească criterii clare de selecție în vederea prioritizării evaluărilor programelor și să documenteze modul în care au fost aplicate aceste criterii pentru întocmirea planurilor de realizare a evaluărilor, ținând seama totodată de complementaritatea cu monitorizarea axată pe rezultate;
 - să își îmbunătățească în mod considerabil sistemul de monitorizare și de raportare cu privire la punerea în aplicare a planurilor de realizare a evaluărilor, incluzând

- în acest sistem, printre altele, o analiză a cauzelor eventualelor întârzieri și o descriere a măsurilor adoptate pentru a le combate;
- să consolideze sistemul de supraveghere la nivel global a activităților sale de evaluare a programelor;
14. consideră că, pentru a asigura calitatea evaluărilor programelor și a monitorizării axate pe rezultate, EuropeAid ar trebui:
- să insiste ca unitățile operaționale și delegațiile să aplice cerințele în materie de control al calității, inclusiv cerința utilizării, în cazul evaluărilor programelor, a unui grup de referință și a documentării controalelor de calitate efectuate;
 - să verifice cu regularitate aplicarea acestor controale;
15. consideră că, pentru a spori capacitatea sistemului de evaluare de a furniza informații adecvate cu privire la rezultatele obținute, EuropeAid ar trebui:
- să aplice cu mai multă rigurozitate dispozițiile de reglementare care prevăd stabilirea unor obiective SMART (specifice, măsurabile, abordabile, relevante și încadrate în timp) și a unor indicatori verificabili;
 - să aducă modificări sistemului de monitorizare, astfel încât acesta să continue să furnizeze date privind programele timp de cel puțin trei ani după finalizarea acestora; precum și
 - să mărească în mod considerabil procentul evaluărilor ex post ale programelor;

Partea a II-a - Raportul special nr. 22/2014 al Curții de Conturi intitulat „Obținerea de economii: menținerea sub control a costurilor aferente finanțărilor acordate de UE pentru proiectele de dezvoltare rurală”

16. salută Raportul special al Curții intitulat „Obținerea de economii: menținerea sub control a costurilor aferente finanțărilor acordate de UE pentru proiectele de dezvoltare rurală” și sprijină concluziile și recomandările din acest raport;
17. relevă faptul că politica de dezvoltare rurală a Uniunii este esențială pentru încurajarea competitivității agriculturii și pentru asigurarea gestionării durabile a resurselor naturale, precum și pentru politicile climatice; subliniază importanța dezvoltării teritoriale a economiilor și comunităților rurale, inclusiv a creării și păstrării locurilor de muncă;
18. regretă faptul că Comisia nu a oferit orientări și nu a diseminat bune practici la începutul perioadei de programare 2007-2013 și nu s-a asigurat că sistemele de control ale statelor membre erau eficiente înainte ca acestea să înceapă să aprobe finanțări; subliniază faptul că, începând cu anul 2012, Comisia a adoptat o atitudine mai activă și o abordare mai coordonată;
19. ia notă de faptul că s-au constatat multe lacune legate de controlul exercitat de statele membre cu privire la costurile aferente finanțărilor acordate pentru dezvoltarea rurală;

observă că Comisia este de acord că un control mai bun al costurilor ar putea genera economii la nivelul finanțărilor acordate pentru proiectele de dezvoltare rurală, obținându-se totodată aceleași realizări și rezultate și atingându-se aceleași obiective; salută faptul că s-au identificat abordări viabile, rentabile și că acestea ar putea fi aplicate pe scară mai largă, precum și faptul că Comisia a acceptat constatările Curții și și-a exprimat intenția de a coopera cu statele membre pentru a îmbunătăți controlul costurilor aferente dezvoltării rurale în perioada de programare 2014-2020;

20. împărtășește opinia Curții, potrivit căreia Comisia și statele membre ar trebui să verifice, într-o etapă timpurie a noii perioade de programare, că sistemele de control funcționează eficient și că sunt eficace în raport cu riscurile;
21. subliniază faptul că Comisia ar trebui să încurajeze statele membre să utilizeze lista de verificare și criteriile elaborate de Curte și incluse în anexa I¹;
22. subliniază faptul că statele membre și Comisia ar trebui să coopereze astfel încât abordările urmate în cazul tuturor programelor de dezvoltare rurală să îndeplinească criteriile stabilite de Curte pentru a aprecia dacă sistemele de control iau în considerare riscurile de specificații excesive, prețuri necompetitive și modificări ale proiectelor și dacă vizează domeniile unde există cele mai mari riscuri; consideră că din acest proces ar trebui să facă parte o evaluare *ex ante* a sistemelor de control, care să fie realizată de către serviciile de audit intern (sau alte organisme de audit sau de control) ale autorităților statelor membre;
23. consideră că statele membre ar trebui: să aplice pe scară mai largă abordări rentabile care au fost deja identificate; să aprecieze costurile în raport cu realizările sau cu rezultatele preconizate; să verifice dacă costurile standard au condus la plăți în exces; să utilizeze prețurile reale ale pieței drept prețuri de referință pentru echipamente și utilaje etc., și nu prețurile de catalog ale furnizorilor; să verifice dacă costurile sunt rezonabile și atunci când au fost urmate proceduri de achiziții publice; să impună un nivel crescut al cerințelor și/sau controalelor în cazul măsurilor care beneficiază de subvenții ridicate etc.;
24. salută faptul că Comisia s-a angajat să furnizeze orientări privind controalele și sancțiunile din domeniul dezvoltării rurale, inclusiv o secțiune specifică privind caracterul rezonabil al costurilor și lista de verificare destinată autorităților de management, anexată la raportul special; ia notă de faptul că, în perioada 2014-2020, formarea profesională și schimbul de experiență se vor încadra în activitățile Rețelei europene pentru dezvoltare rurală;

Partea a III-a - Raportul special nr. 23/2014 al Curții de Conturi intitulat „Erori la nivelul cheltuielilor pentru dezvoltare rurală: care sunt cauzele și cum sunt ele remediate?”

¹ A se vedea, în Anexa I la raportul special, lista de verificare elaborată de Curtea de Conturi Europeană pentru evaluarea concepției sistemelor de control în raport cu riscurile asociate costurilor din domeniul dezvoltării rurale.

25. se declară îngrijorat de rata ridicată de eroare identificată de Curtea de Conturi în domeniul politicii de dezvoltare rurală; constată, cu toate acestea, că în ultimii trei ani s-a înregistrat o ușoară tendință descrescătoare;
26. recunoaște eforturile întreprinse de statele membre și de Comisie pentru reducerea erorilor la nivelul cheltuielilor pentru dezvoltare rurală, mai ales în această perioadă de dificultăți economice și austeritate fiscală;
27. constată, în baza concluziilor propriilor audituri ale Comisiei și ale celor întreprinse de statele membre, faptul că Comisia a introdus sau este pe cale să introducă măsuri corective în numeroase domenii dintre cele identificate în Raportul special al Curții;
28. reamintește că, în rapoartele sale anuale, Curtea a afirmat că autoritățile naționale ar fi dispus în numeroase cazuri de informații suficiente pentru a preveni sau a depista și a corecta erorile înainte de a declara Comisiei cheltuielile în cauză, ceea ce ar fi redus semnificativ rata de eroare;
29. subliniază faptul că, cu cât procedurile de punere în aplicare a regulilor sunt mai simple, cu atât numărul de erori va fi mai scăzut; își manifestă îngrijorarea cu privire la faptul că, în următorii ani, rata de eroare ar putea crește din nou, având în vedere complexitatea noilor norme referitoare la politica agricolă comună reformată; solicită, prin urmare, o veritabilă simplificare a PAC, corelată cu orientări mai clare puse la dispoziția autorităților naționale și a fermierilor;
30. consideră că costurile de administrare și control (4 miliarde EUR) pentru întreaga PAC sunt substanțiale și că ar trebui pus accentul pe îmbunătățirea eficienței controalelor și nu pe creșterea numărului acestora; în acest context, solicită Comisiei și statelor membre să se concentreze pe cauzele primare de eroare la nivelul cheltuielilor pentru dezvoltare rurală; consideră că statele membre ar trebui să întreprindă următoarele acțiuni corective și preventive, dacă acest lucru este necesar:

(a) Achiziții publice

în aplicarea principiului condiționalității ex ante, statele membre ar trebui să elaboreze și să asigure un ghidaj detaliat pentru beneficiari cu privire la aplicarea normelor privind achizițiile publice;

în acest proces ar trebui să fie implicate și autoritățile naționale cu expertiză în monitorizarea conformității cu normele privind achizițiile publice; atenția ar trebui să se concentreze asupra principalelor trei tipuri de neconformități: atribuirea directă nejustificată, în lipsa unei proceduri competitive și corecte; aplicarea necorespunzătoare a criteriilor de selecție și de atribuire și lipsa egalității de tratament între ofertanți;

(b) Eludarea intenționată a normelor

pe baza unor criterii de selecție și de eligibilitate specifice ale programelor proprii de dezvoltare rurală, statele membre ar trebui să stabilească orientări care să le permită inspectorilor să identifice indiciile unor potențiale acțiuni frauduloase;

(c) Plăți de agromediu

statele membre ar trebui să își lărgescă sfera de aplicare a controalelor administrative, pentru a include angajamentele ce pot fi verificate în baza unei documentații justificative și care în prezent sunt verificate doar prin intermediul controalelor la fața locului (5%); în plus, sistemul de reduceri și penalități ar trebui să fie conceput astfel încât să aibă un efect disuasiv real asupra celor care ar putea încălca normele;

31. solicită Comisiei să monitorizeze îndeaproape implementarea programelor de dezvoltare rurală și să verifice, în auditurile de conformitate întreprinse, normele aplicabile, printre care și cele adoptate la nivel național, după caz, pentru a reduce astfel riscul repetării erorilor și deficiențelor identificate în perioada de programare 2007-2013;
32. consideră că există în continuare numeroase ambiguități în metodologiile de calcul al ratei de eroare, nu numai între cele utilizate de Comisie și de statele membre, dar și între metodologiile utilizate de diversele servicii ale Comisiei, ceea ce face și mai complicată introducerea de legislație națională în statele membre; solicită Comisiei să aplice o metodologie uniformă de calcul al ratei de eroare, care să se reflecte pe deplin în metodologiile utilizate de statele membre;
33. sprijină o utilizare mai intensivă a metodelor simplificate de calcul al costurilor acolo unde este relevant și cu respectarea dispozițiilor legislative și solicită Comisiei și statelor membre să analizeze în ce măsură caracteristicile unui domeniu de aplicare mai concentrat, un set de criterii de eligibilitate limitate și recurgerea la opțiuni de costuri simplificate pot fi reproduse în conceperea și implementarea unui număr crescut de măsuri de sprijin, fără periclitarea obiectivelor de ansamblu ale respectivelor măsuri;
34. solicită Comisiei și statelor membre să analizeze modalitățile de îmbunătățire a schemei de stimulare a investițiilor în procesarea de produse agricole și să analizeze plățile pentru agromediu astfel încât, pe cât posibil, angajamentele să poată fi controlate prin verificări administrative efectuate de statele membre;
35. solicită Comisiei să efectueze o analiză cauzală detaliată a corelațiilor negative dintre rata de execuție financiară și rata de eroare;

Partea a IV-a – Raportul special nr. 24/2014 al Curții de Conturi intitulat „Este bine gestionat sprijinul acordat de UE pentru prevenirea și repararea daunelor cauzate pădurilor de incendii și de dezastre naturale?”

36. invită Comisia să stabilească criterii comune pentru a identifica gradul de risc de producere a incendiilor în pădurile din Europa pentru a pune capăt definerii arbitrare și inconsecvente a zonelor care prezintă un risc ridicat de producere a incendiilor, precum și procesului de evaluare și selecție deficitar realizat de statele membre;
37. îndeamnă statele membre să realizeze o selecție a acțiunilor lor preventive în conformitate cu nevoile reale pe care le implică riscul de incendiu și ținând seama de cerințele prevăzute de măsura 226, nu de alte obiective economice sau de mediu; insistă, în acest sens, asupra necesității ca beneficiarii să dovedească în mod necondiționat și pe baza unor documente exacte nevoia lor de a beneficia de sprijin în cadrul acestei măsuri; sprijină recomandarea Curții, care insistă asupra necesității de a acorda prioritate

acțiunilor în pădurile cele mai importante din punct de vedere ecologic, cum ar fi zonele forestiere Natura 2000;

38. ținând seama de constatările alarmante ale Curții privind costurile standard pentru acțiuni similare în diferite regiuni, solicită stabilirea unui plafon rezonabil și verificabil pentru acordarea sprijinului și instituirea unei obligații de a oferi justificări bine întemeiate în cazul oricărei modificări a acestuia;
39. invită statele membre să își coordoneze și să își structureze mai bine politicile în materie de incendii forestiere; sprijină crearea unei platforme europene prin intermediul căreia beneficiarii să împărtășească și să promoveze bunele practici;
40. regretă în special faptul că Curtea a constatat existența unor deficiențe grave și persistente în perioada 2014-2020, acestea datorându-se unui cadru de monitorizare care s-a dovedit, în mod sistematic, ineficace; îndeamnă Comisia să ia imediat măsuri pentru a îmbunătăți sistemul său de monitorizare și control;
41. invită Comisia să sprijine furnizarea unor informații armonizate privind rolul multifuncțional al pădurilor și al resurselor forestiere, prin încurajarea creării unui sistem european de informare în domeniul forestier, bazat pe date naționale, și a integrării acestuia în cadrul unei platforme europene de date;
42. insistă, de asemenea, ca statele membre să pună în aplicare un sistem de control robust, care să prevadă cerința de a reține documentele și informațiile relevante; invită, în acest sens, Comisia să se asigure că se acordă sprijin doar în cazul în care statele membre au pus în aplicare un astfel de sistem de control corespunzător și care poate fi revizuit;
43. invită statele membre să raporteze periodic privind efectele acțiunilor întreprinse și reducerea numărului de incendii sau de dezastre naturale, precum și a numărului de zone afectate;

Partea a V-a - Raportul special nr. 1/2015 al Curții de Conturi intitulat „Transportul pe căile navigabile interioare în Europa: din 2001, nu s- au mai observat îmbunătățiri semnificative în ceea ce privește ponderea modală și condițiile de navigație”

44. salută Raportul special al Curții de Conturi Europene intitulat „Transportul pe căile navigabile interioare în Europa: din 2001, nu s- au mai observat îmbunătățiri semnificative în ceea ce privește ponderea modală și condițiile de navigație” și își afirmă sprijinul în privința rezultatelor, concluziilor și recomandărilor acestuia;
45. notează că sectorul de transport al Uniunii este esențial pentru definitivarea pieței unice, pentru competitivitatea IMM-urilor și pentru creșterea economică generală în Europa;
46. concluzionează că ritmul dezvoltării modului de transport pe căi navigabile interioare este întârziat față de cel înregistrat de transporturile rutiere și feroviare, în pofida unui deceniu de investiții; solicită să se intensifice în mod semnificativ eforturile depuse în acest sens de către Comisie și statele membre;
47. încurajează Comisia și statele membre să utilizeze foile de parcurs pentru cercetare, dezvoltare și inovare și în sectorul căilor navigabile interioare, ca și în alte sectoare, și să includă echipamentele și infrastructurile portuare în acest sector în vederea asigurării compatibilității evoluțiilor tehnologice cu cerințele aplicabile altor moduri de transport, asigurându-se astfel transportul multimodal;
48. consideră că punerea în aplicare a obiectivelor stabilite în cartea albă din 2001 și în evaluarea acesteia la jumătatea perioadei, realizată în 2006, precum și în programele NAIADES (programul de acțiune european integrat pentru transportul pe căile navigabile interioare) din 2006 și din 2013 a fost inefficientă, parțial din cauza unei lipse de implicare din partea statelor membre;
49. observă faptul că interesul statelor membre de a investi într-o politică de transport comunitară a scăzut și că acestea acordă prioritate finanțării unor proiecte concepute pentru a fi puse în aplicare la nivel național, regional și local, precum și faptul că procesele de selecție a proiectelor sunt decentralizate, astfel încât Comisia nu este în măsură să sprijine proiectele eligibile în ordinea priorităților;
50. subliniază că statele membre și-au asumat obligația juridică de a asigura finanțare națională pentru punerea în funcțiune a rețelei centrale, în vederea transformării căilor navigabile de importanță strategică ale Europei în coridoare de transport de mare capacitate;
51. observă că rolul de coordonare strategică deținut de Comisie a fost diminuat, fapt care a condus la o disparitate între proiectele puse în aplicare și prioritățile de la nivelul Uniunii;
52. atrage atenția asupra faptului că prin cercetări bazate pe rapoartele speciale ale Curții¹ se poate ajunge la concluzii similare celor referitoare la căile navigabile interne și în

¹ Raportul special nr. 1/2014 intitulat „Eficacitatea proiectelor de transport public urban cofinanțate de UE” și Raportul special nr. 21/2014 intitulat „Infrastructurile aeroportuare finanțate de UE: beneficii insuficiente în raport cu costurile”.

cazurile altor sectoare de transport finanțate din bugetul Uniunii; remarcă faptul că, în sectoare precum transportul public urban și infrastructura aeroportuară, proiectele se confruntă adesea cu:

- (a) problema valorii adăugate scăzute după punerea lor în aplicare;
 - (b) măsurarea deficitară a rezultatelor;
 - (c) acordarea unei atenții insuficiente rentabilității;
 - (d) lipsa evaluării impactului;
 - (e) lipsa de armonizare a planurilor regionale, naționale și supranaționale;
 - (f) subutilizarea infrastructurii, având drept efect diminuarea impactului general;
 - (g) lipsa sustenabilității;
 - (h) deficiențe privind elaborarea proiectelor și politica de mobilitate;
 - (i) absența unei politici solide în materie de mobilitate;
 - (j) o cooperare dificilă între Comisie și autoritățile din statele membre;
53. consideră că concluziile menționate mai sus, împreună cu observațiile referitoare la transportul pe căile navigabile interne, indică aspecte „orizontale” comune pe întregul teritoriu al UE; consideră că finanțarea acordată de Uniune în domeniul transporturilor în general nu poate produce rezultate optime ca urmare a faptului că planificarea strategică nu este pusă în aplicare în mod satisfăcător, precum și a lipsei de coerență, a absenței rezultatelor sustenabile și a gradului redus de a eficiență și de eficacitate;
54. este de părere că rezultatele unei politici sustenabile sunt realizabile prin cooperare intensă între statele membre, pe de o parte, și între statele membre și Comisie, pe de altă parte, în scopul de a proteja dezvoltarea transportului pe căile navigabile interne;
55. recomandă atât Comisiei, cât și statelor membre să acorde toată atenția cuvenită angajamentelor comune, deoarece sectorul de transport al Uniunii operează într-un mediu complex influențat de variabile economice, politice și juridice, în care stabilirea rețelelor multimodale se confruntă cu dificultăți și limitări legate de nearmonizarea priorităților și de angajamente inconsecvente;
56. recomandă statelor membre să se concentreze pe proiectele privind căile navigabile interioare care se află în legătură directă cu coridoarele rețelei centrale, pentru a asigura un impact maxim și cele mai directe beneficii pentru îmbunătățirea transportului pe căi navigabile interioare;
57. recomandă statelor membre să aplice principiul „mai puțin înseamnă mai mult” atunci când investesc în transportul pe căi navigabile - resursele limitate ale Uniunii ar trebui să fie alocate proiectelor cu cel mai înalt grad de prioritate, pentru a elimina în mod eficient blocajele și pentru a institui o rețea navigabilă integrată la nivelul Uniunii;

58. recomandă statelor membre să aibă în vedere posibilitățile oferite de Regulamentul (UE) nr. 1215/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹ (Regulamentul TEN-T) și de Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 ale Parlamentului European și al Consiliului² (Regulamentul privind Mecanismul pentru interconectarea Europei), care constituie instrumente esențiale pentru raționalizarea proiectelor, astfel încât să poată fi îndeplinite obiectivele stabilite de către Comisie începând cu 2001;
59. recomandă să se valorifice la maximum oportunitățile de investiții oferite de instrumentul TEN-T și de Mecanismul pentru interconectarea Europei, punând accentul în mod deosebit pe coridoarele de importanță strategică ale Uniunii (o rețea centrală și completă) și impunând anumite cerințe standardizate referitoare la infrastructură pe întreaga lungime a rețelei, cu termene legale obligatorii pentru punerea în aplicare a proiectelor;
60. recomandă ca, în vederea sincronizării fondurilor puse la dispoziție de ESI, TEN-T și de Mecanismul pentru interconectarea Europei, să se utilizeze o planificare și abordări strategice detaliate, pentru a îndeplini în mod efectiv și eficient obiectivele legate de transportul pe căi navigabile interioare;
61. recomandă ca obiectivul creării unor centre intermodale de transport de-a lungul rețelei centrale să fie luat în considerare ca o condiție prealabilă esențială în procesul de trecere de la transportul rutier al bunurilor și mărfurilor la cel pe căi navigabile interioare;
62. recomandă statelor membre să ia în considerare rolul de coordonare al Comisiei în cazul proiectelor strategice pe termen lung, cum ar fi cel al coridoarelor rețelei centrale;
63. recomandă Comisiei să identifice și să analizeze toate aspectele orizontale, concentrându-se în special pe planificarea strategică, pe cooperarea cu și între statele membre, pe procedura de selecție a proiectelor și pe punerea lor în aplicare, pentru a permite ca în perioada actuală de programare să fie luate în considerare concluziile de mai sus;
64. consideră că Comisia trebuie să asigure orientare și asistență tehnică intensivă statelor membre, înainte de depunerea propunerilor de proiect și pe tot parcursul etapei de punere în aplicare a proiectelor selectate, pentru a elimina dificultățile identificate în domeniul transportului pe căi navigabile;
65. recomandă Comisiei să își direcționeze fondurile către acele proiecte care au cea mai mare relevanță pentru transportul pe căi navigabile interioare și să pună la dispoziție planuri detaliate pentru eliminarea blocajelor;
66. recomandă Comisiei să aloce în ordinea priorităților fonduri către proiectele și inițiativele din statele membre care își propun să îmbunătățească transportul pe căi

¹ Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE (JO L 348, 20.12.2013, p. 1).

² Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 680/2007 și (CE) nr. 67/2010 (JO L 348, 20.12.2013, p. 129).

navigabile prin soluții inovatoare, precum navigație de înaltă tehnologie, combustibili alternativi și nave eficiente; consideră că Comisia ar trebui să încurajeze programe multilaterale de schimb de know-how și cunoștințe la nivel european care să se desfășoare și între diferitele porturi din Uniune;

67. recomandă Comisiei să îmbunătățească, în rândul statelor membre și regiunilor acestora, gradul de informare cu privire la instrumentele de finanțare disponibile pentru sprijinirea transportului pe căi navigabile interioare, în vederea eliminării blocajelor existente de-a lungul coridoarelor principale;
68. consideră că este necesar să se îmbunătățească coordonarea între statele membre în scopul dezvoltării transportului pe căi navigabile interioare, prin facilitarea eforturilor depuse în acest domeniu și prin angajamente și condiționalități mai stricte, care să creeze cadrul adecvat pentru dezvoltarea coridoarelor rețelei centrale multimodale instituite prin regulamentele privind Mecanismul pentru interconectarea Europei și TEN-T;
69. consideră că Comisia ar trebui să negocieze o serie de măsuri specifice și fezabile pentru eliminarea blocajelor, iar statele membre ar trebui să ajungă la un acord în privința acestor măsuri, sub forma unui program de punere în aplicare;
70. invită Comisia să își actualizeze obiectivele strategice și recomandările pentru căile navigabile interioare și să propună o strategie și un plan de acțiune ale Uniunii privind căile navigabile interioare începând din 2020;
71. consideră că evaluarea *ex ante* a operațiunilor privind transportul pe căi navigabile interioare realizată de către Comisie ar trebui să evalueze rezultatele în contextul obiectivelor generale stabilite începând cu 2001 și al instituirii rețelei centrale;

Partea a VI-a - Raportul special nr. 2/2015 al Curții de Conturi intitulat „Fondurile acordate de UE pentru stațiile de epurare a apelor uzate urbane din bazinul hidrografic al Dunării: sunt necesare eforturi suplimentare pentru a ajuta statele membre să îndeplinească obiectivele politicii UE în domeniul apelor uzate”

72. consideră că aglomerațiilor cu o populație echivalentă (p. e.) sub 2 000 care dispun de sisteme de colectare ar trebui să li se solicite să prezinte rapoarte din care să rezulte dacă tratarea apelor uzate este adecvată, date fiind cerințele de la articolul 7 din Directiva 91/271/CEE¹ a Consiliului (Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale); remarcă faptul că, în cazul aglomerațiilor unde nu există sisteme de colectare, rapoartele prezentate ar trebui să precizeze dacă au fost prevăzute măsuri adecvate în planurile de management al bazinelor hidrografice;
73. sprijină observația Curții, potrivit căreia Comisia ar trebui să verifice numărul raportat de statele membre pentru aglomerațiile cu o p. e. peste, respectiv sub 2 000, în acele cazuri în care s-au remarcat modificări semnificative, în special reclasificarea dintr-o categorie în alta;

¹ Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, 30.5.1991, p. 40).

74. subliniază faptul că este necesar ca statele membre să fie încurajate să stabilească obligații juridice clare în privința racordării gospodăriilor la rețelele de canalizare existente atunci când nu există astfel de obligații sau termenele stabilite sunt vagi;
75. constată că timpul necesar pentru evaluarea conformității cu prevederile Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale ar trebui scurtat, solicitându-le statelor membre să prezinte datele în termen de șase luni de la data de referință stabilită de Comisie; constată, de asemenea, că Comisia ar trebui să monitorizeze situația pentru a depista probleme legate de perioade lungi de raportare în temeiul altor directive ce reglementează aspecte de mediu;
76. insistă asupra necesității accelerării ratei de absorbție a fondurilor de investiții ale Uniunii de către statele membre în domeniul apelor reziduale, deoarece s-au constatat întâzieri în state membre incluse în acest raport, iar absorbția fondurilor Uniunii a fost lentă; solicită Comisiei Europene să ofere asistență tehnică, juridică și administrativă beneficiarilor pentru a asigura finalizarea proiectelor în curs în timp util;
77. constată, potrivit informațiilor disponibile, faptul că Comisia recunoaște că rata de absorbție la sfârșitul lui 2013 a fost destul de scăzută în toate statele membre vizate, ceea ce a generat un risc de dezangajare la nivelul programelor [articolul 93 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului¹]; subliniază, cu toate acestea, faptul că există motive obiective pentru acest lucru, cum ar fi necesitatea consolidării capacității tehnice, juridice și administrative în statele membre în cauză; constată, în plus, pe baza informațiilor transmise de Comisie, că plățile efectuate pentru majoritatea proiectelor au loc de cele mai multe ori în ultimii ani de punere în aplicare (2014 și 2015 pentru perioada de programare 2007-2013);
78. consideră că ar trebui să li se solicite statelor membre să furnizeze informații actualizate cu privire la quantumul fondurilor suplimentare de care vor avea nevoie pentru a asigura respectarea termenelor de punere în aplicare prevăzute în Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale, atât pentru aglomerațiile cu p. e. peste 2 000, cât și pentru cele cu p. e. sub 2 000 care dispun de sisteme de colectare; salută introducerea cadrului structurat de punere în aplicare și informare (SIIF), un instrument de raportare care ar trebui să îmbunătățească procesul de raportare la nivel național;
79. subliniază necesitatea desfășurării proiectelor necesare în statele membre pentru a asigura respectarea de către aglomerațiile neconforme a dispozițiilor din Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale;
80. subliniază că este necesar să se îmbunătățească performanța de mediu a serviciilor de alimentare cu apă finanțate de Uniune și relevă faptul că Comisia Europeană ar trebui să depună mai multe eforturi pentru a monitoriza punerea în aplicare a legislației aferente și a asigura respectarea termenelor stabilite pentru îndeplinirea obiectivelor din Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale; consideră că pe întreg teritoriul Uniunii ar trebui să se asigure un nivel echivalent de protecție a mediului;

¹ Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 (JO L 210, 31.7.2006, p. 25).

81. consideră că statele membre ar trebui încurajate să analizeze și să disemineze informații cu privire la posibilitățile de reducere a costurilor, spre exemplu prin valorificarea potențialului de producție de energie din nămolurile de epurare sau prin utilizarea acestor nămoluri ca materie primă prețioasă pentru recuperarea fosforului;
82. remarcă faptul că plățile finale pentru „proiectele majore” aprobate în cadrul unui program operațional ar trebui să fie condiționate de existența unei soluții adecvate de reutilizare a nămolurilor de epurare; încurajează statele membre să urmeze aceeași abordare în cazul proiectelor aprobate la nivel național;
83. încurajează statele membre să pună în aplicare o politică responsabilă de tarifare pentru apele uzate și să adapteze, dacă este necesar, dispozițiile legale în domeniul tarifării apei astfel încât tarifele să nu poată fi mai scăzute decât nivelul de accesibilitate universal acceptat de 4 %;
84. încurajează statele membre să asigure faptul că proprietarii publici de stații de epurare a apelor uzate, precum municipalitățile, asigură disponibilitatea unor fonduri suficiente pe termen lung pentru activitățile necesare de întreținere și de reînnoire a acestor infrastructuri;

Partea a VII-a - Raportul special nr. 3/2015 al Curții de Conturi intitulat „Garanția pentru tineret instituită de UE: primele măsuri au fost adoptate, dar se prefigurează riscuri în ceea ce privește implementarea”

85. salută Raportul special al Curții intitulat „Garanția pentru tineret instituită de UE: primele măsuri au fost adoptate, dar se prefigurează riscuri în ceea ce privește implementarea” și sprijină recomandările formulate în cadrul acestuia;
86. ia act de faptul că Curtea evaluează inițiativa la jumătatea perioadei de punere în aplicare a acesteia și salută ambiția Curții de a începe într-o etapă mai timpurie evaluarea utilizării fondurilor Uniunii;
87. subliniază că Garanția pentru tineret este un factor-cheie pentru a răspunde șomajului în rândul tinerilor; salută faptul că șefii de stat și de guvern din Uniune au decis să aloce 6,4 miliarde EUR din fondurile Uniunii (3,2 miliarde EUR din Fondul social european și 3,2 miliarde EUR de la o nouă linie bugetară) pentru finanțarea Garanției pentru tineret; subliniază că acest lucru este un început bun, dar insuficient pentru succesul Garanției pentru tineret; solicită, prin urmare, Comisiei să se asigure că pot fi găsite fonduri suplimentare pentru a sprijini Garanția pentru tineret pe parcursul perioadei de șapte ani;
88. constată că finanțarea pentru încadrarea în muncă a tinerilor include fondurile europene structurale și de investiții (fondurile ESI), precum și instrumente ca Erasmus+, Erasmus pentru tineri antreprenori și alte programe; subliniază că trebuie să se obțină o sinergie mai bună între toate sursele disponibile;
89. consideră că mecanismul de finanțare a Garanției pentru tineret este foarte complex, având în vedere diferitele opțiuni puse la dispoziție prin intermediul Fondului social european și al Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor; solicită

Comisiei să furnizeze orientări autorităților din statele membre, luând în considerare în mod corespunzător faptul că autoritățile locale, regionale și naționale se confruntă cu provocări diferite la implementarea programului și, prin urmare, necesită orientări specifice;

90. consideră că Comisia a dedicat resurse importante pentru a se asigura că această măsură va avea succes în diminuarea șomajului în rândul tinerilor; regretă, însă, că mult mai puțină atenție a fost acordată coordonării implementării acesteia de către statele membre;
91. subliniază că nu doar disponibilitatea finanțării, ci și absorbția cu succes a fondurilor reprezintă o condiție necesară pentru o punere în aplicare eficientă a Garanției pentru tineret; prin urmare, regretă faptul că în mai multe regiuni din Europa capacitatea de absorbție a fondului FSE este foarte scăzută; solicită statelor membre să asigure resursele administrative și umane necesare pentru a utiliza fondurile puse la dispoziție în scopul implementării adecvate a Garanției pentru tineret;
92. consideră că, în pofida necesității de a îmbunătăți capacitatea de absorbție, statele membre, în cadrul implementării garanției, și Comisia, în contextul rolului său de monitorizare, ar trebui să se concentreze, de asemenea, pe rezultate pentru a asigura efecte pe termen lung ale fondurilor investite;
93. solicită Comisiei să dezvolte un sistem complex de monitorizare, inclusiv un set de standarde pentru a evalua punerea în aplicare a măsurilor asociate Garanției pentru tineret și a evalua succesul lor în statele membre; invită, totodată, Comisia să aibă în vedere includerea unor obiective obligatorii pentru combaterea șomajului în rândul tinerilor în cadrul semestrului european;
94. consideră că este fundamental să se combine execuția eficientă a fondurilor disponibile de către statele membre cu furnizarea unei asistențe ample de către Comisie pentru a remedia deficiențele în implementare;
95. ia act de faptul că Uniunea nu are competențe în materie de legislație obligatorie cu privire la politicile active în domeniul pieței forței de muncă, dar subliniază necesitatea depunerii unor eforturi de către Comisie pentru a oferi statelor membre exemple de bune practici privind modul de implementare a Garanției pentru tineret, utilizând drept model în special practicile identificate de Rețeaua europeană a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă;
96. îndeamnă statele membre să utilizeze fondurile Uniunii și să se angajeze pe calea unor reforme care să remedieze deficiențele în ceea ce privește educația, formarea competențelor, stabilirea parteneriatelor public-private, precum și consolidarea serviciilor de ocupare a forței de muncă și a accesului pe piața forței de muncă;
97. pentru a asigura o punere în aplicare suficientă și un impact pozitiv pe termen lung, solicită statelor membre să inițieze reforme instituționale acolo unde este necesar și să faciliteze cooperarea între comunitățile locale, autoritățile din domeniul educației, birourile publice de ocupare a forței de muncă, sectoarele și întreprinderile locale, sindicate și asociațiile de tineret; consideră că acest lucru este esențial pentru a se ajunge la o planificare mai bună a capacităților și o utilizare strategică orientată spre

rezultate a finanțării din diversele surse disponibile;

98. reamintește statelor membre că ar trebui să se angajeze să majoreze volumul finanțării naționale care vine în completarea creditelor alocate din FSE și YEI pentru a asigura creșterea necesară a nivelului ocupării forței de muncă în rândul tinerilor;
99. salută propunerea Comisiei de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1304/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul social european¹, de a crește valoarea inițială a prefinanțării acordate programelor operaționale sprijinite prin Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, majorând astfel prefinanțarea inițială stabilită în 2015 de la aproximativ 1 % la 30 % pentru alocarea destinată Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor; subliniază că, pentru a permite o implementare rapidă a programelor operaționale sprijinite prin Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, Comisia ar trebui să se angajeze să plătească statelor membre suma aferentă prefinanțării imediat după intrarea în vigoare a regulamentului de modificare;
100. solicită Comisiei să introducă un mecanism cuprinzător de monitorizare care să includă Cadrul de indicatori pentru monitorizarea Garanției pentru tineret în combinație cu indicatorii de rezultat preconizați, axându-se pe rezultate și evaluând statutul profesional al persoanelor care beneficiază de măsurile de ocupare a forței de muncă în rândul tinerilor;
101. consideră că politicile privind piața muncii axate pe ofertă trebuie să fie luate în considerare împreună cu politicile din domeniul educației, tineretului și protecției sociale, precum și într-un context macroeconomic extins;
102. remarcă faptul că raportul anual pe 2016 al Comisiei privind punerea în aplicare a Garanției pentru tineret și viitoarele rapoarte speciale ale Curții de Conturi privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor reprezintă oportunități majore pentru a aborda deficiențele existente atât la nivelul Comisiei, cât și la nivel național, regional și local;

Partea a VIII-a - Raportul special nr. 4/2015 al Curții de Conturi intitulat „Care a fost contribuția asistenței tehnice în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale?”

103. solicită Comisiei să clarifice sfera și modul de aplicare a asistenței tehnice acordate statelor membre în domeniul dezvoltării rurale; consideră că Comisia ar trebui să clarifice mai ales distincția dintre cheltuieli operaționale/, de consolidare a capacităților” și costurile administrative/de sprijin bugetar eligibile, mai ales în cazul statului de plată;
104. îndeamnă Comisia să monitorizeze îndeaproape implementarea asistenței tehnice de către statele membre;
105. solicită Comisiei să ia măsurile ce se impun pentru a asigura că cheltuielile administrative generale, precum întreținerea obișnuită a sistemelor de TI, nu sunt

¹ Regulamentul (UE) nr. 1304/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul social european și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1081/2006 (OJ L 347, 20.12.2013, p. 470).

deduse de la liniile bugetare privind asistența tehnică;

106. invită Comisia să le solicite statelor membre ca, pe viitor, să raporteze separat costurile administrative/de „sprijin bugetar” pentru dezvoltare rurală, astfel încât să se poată vedea cu mai mare ușurință ce parte din finanțarea pentru asistență tehnică este cheltuită pentru acest tip de sprijin;
107. solicită Comisiei să stabilească, împreună cu statele membre, un cadru de performanță adecvat pe baza căruia să fie pusă în aplicare finanțarea pentru asistență tehnică; consideră, în special, că nevoile Comisiei și ale statelor membre în materie de asistență tehnică ar trebui să fie evaluate în mod corespunzător și ar trebui să fie instituit un mecanism care să servească la definirea obiectivelor și la măsurarea progreselor înregistrate către îndeplinirea acestor obiective;

Partea a IX-a - Raportul special nr. 5/2015 al Curții de Conturi intitulat „Reprezintă instrumentele financiare o soluție de succes și de perspectivă pentru domeniul dezvoltării rurale?”

108. solicită Comisiei să identifice provocările și obstacolele din domeniul dezvoltării rurale și caracteristicile specifice acestui domeniu, pentru a încuraja statele membre să își evalueze și să își formuleze mai bine bugetul necesar pentru instrumentele financiare și să evite supracapitalizarea, care conduce la angajarea fondurilor, fără o contribuție la punerea în aplicare a politicilor Uniunii; solicită, de asemenea, să fie facilitat accesul beneficiarilor finali pentru a permite o utilizare mai activă a instrumentelor financiare la nivel regional, în special comparativ cu granturile;
109. solicită statelor membre să ofere informații fiabile și cuantificabile pentru a se stabili tipul adecvat de fonduri și a se aloca resursele financiare în consecință; solicită, de asemenea, Comisiei și statelor membre să instituie sisteme de monitorizare pentru a putea evalua eficacitatea instrumentelor financiare;
110. solicită Comisiei să ofere îndrumări și să promoveze activ un nivel mai înalt de calitate a evaluărilor *ex ante* obligatorii pentru instrumentele financiare introduse pentru perioada de programare 2014-2020, pentru a identifica lacunele specifice și a se evita supracapitalizarea; solicită, în plus, ca statele membre să stabilească rata de expunere la riscuri prin intermediul unei expertize tehnice adecvate;
111. solicită Comisiei să stabilească standarde și ținte adecvate pentru efectul de levier și efectul de reînnoire, cu scopul de a spori eficacitatea instrumentelor financiare pentru perioada de programare 2014-2020; solicită Comisiei și statelor membre să realizeze o evaluare aprofundată înainte de a dezvolta și utiliza pe viitor instrumente financiare în domeniul dezvoltării rurale, pe baza contribuției acestor instrumente la implementarea politicilor UE și a eficacității pentru beneficiari;
112. solicită Comisiei și statelor membre să stabilească dispoziții tranzitorii clare aplicabile între perioadele de programare, pentru a stimula efectele și sustenabilitatea pe termen lung ale instrumentelor financiare;
113. solicită Comisiei să încurajeze statele membre să instituie un instrument financiar unic

care să poată pune la dispoziție atât împrumuturi, cât și garanții, intensificându-se astfel activitatea acestuia și mărindu-i-se masa critică;

114. solicită statelor membre să identifice modalități de remediere a deficiențelor de selecție în gestionarea granturilor pentru măsuri de investiții, aceste deficiențe putând genera efecte de balast sau de dislocare; solicită statelor membre să aplice, din acest motiv, indicatori adecvați și clar definiți, cum ar fi rentabilitatea investițiilor și previziunile privind situațiile fluxului de numerar, pentru a asigura viabilitatea proiectelor;
115. solicită statelor membre să examineze modul în care granturile și instrumentele financiare pot fi combinate în cadrul programului operațional pentru a oferi cel mai bun raport calitate-preț, optimizând efectele de levier și de reinnoire;
116. solicită Comisiei să instituie norme de aplicare operaționale bine definite, inclusiv privind politica de ieșire, în timp util și înainte de sfârșitul perioadei de programare 2007-2013;

Partea a X-a - Raportul special nr. 6/2015 al Curții de Conturi intitulat „Integritatea și implementarea schemei EU ETS”

117. își exprimă dezamăgirea cu privire la faptul că nu a putut fi furnizată o analiză completă a eficienței diferitelor sisteme de alocare puse în aplicare de statele membre în cursul fazei II a schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii (2008-2012), o astfel de analiză fiind extrem de importantă pentru a adopta recomandări politice pe baza rezultatelor auditului Curții;
118. observă că evaluarea Curții a vizat implementarea fazei II a EU-ETS (2008-2012), în timp ce pentru faza III a EU-ETS (2013-2020) au fost decise și puse în aplicare reforme semnificative, inclusiv măsuri de armonizare la nivelul Uniunii;
119. salută îmbunătățirile semnificative aduse cadrului pentru protejarea integrității ETS, prin care o mare parte a pieței la vedere a certificatelor de emisii a fost inclusă în domeniul de aplicare al Directivei privind piețele instrumentelor financiare¹ și al Directivei privind abuzul de piață² și al Regulamentului privind abuzul de piață³; invită Comisia să aibă în vedere măsuri complementare conform recomandărilor Curții, inclusiv măsuri care îi vizează pe traderii obligați să participe la piață;
120. solicită insistent Comisiei și statelor membre să asigure transparența și supravegherea eficace la nivelul Uniunii a pieței certificatelor de emisii, precum și proceduri de cooperare în care să fie implicate autoritățile naționale de reglementare și Comisia;

¹ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

² Directiva 2014/57/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață (Directiva privind abuzul de piață) (JO L 173, 12.6.2014, p. 179).

³ Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (Regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).

121. consideră că Comisia, în calitate de gardian al tratatelor, ar trebui să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare a sistemelor în cauză în statele membre și să ofere mai mult sprijin în cadrul acestui proces; consideră necesar să se atingă un echilibru just între monitorizarea, raportarea și verificarea riguroasă și sarcina administrativă; afirmă faptul că Comisia are obligația de a asigura previzibilitatea deciziilor juridice și certitudinea juridică, ținând astfel cont de îndrumările Consiliului European;
122. reamintește faptul că Curtea a evaluat integritatea și implementarea EU ETS, dar și că o analiză a eficacității sistemului ETS și a realizărilor acestuia este necesară, inclusiv o evaluare a interacțiunii dintre legislația europeană și legislațiile naționale, acordând o atenție deosebită măsurilor axate pe promovarea energiilor regenerabile și pe eficiența energetică, care au, de asemenea, un impact profund asupra emisiilor de CO₂ și, în consecință, asupra pieței carbonului;
123. solicită Curții de Conturi să includă în analiza sa sectoarele industriale afectate, în special din perspectiva necesității de a asigura certitudinea juridică și previzibilitatea, precum și informații referitoare la măsura în care este garantat un cadru juridic fiabil și la modul în care ajustările recente ale cadrului ETS este posibil să fi afectat eficacitatea sistemului;
124. este preocupat de faptul că, la momentul realizării auditului, riscul de fraude în domeniul TVA comise în cadrul ETS nu era încă pe deplin îndepărtat, deoarece o treime dintre statele membre nu implementaseră încă legislația privind procedura de taxare inversă; invită statele membre să facă acest lucru fără întârziere;
125. consideră că este esențial să se adopte toate măsurile necesare pentru a evita relocarea emisiilor de dioxid de carbon și a asigura condiții echitabile de concurență la nivel internațional, precum și aplicarea măsurilor existente de alocare gratuită a cotelor de emisii; solicită Comisiei să realizeze o evaluare referitoare la sectoarele industriale și la întreprinderile vulnerabile față de riscul relocării emisiilor de carbon și să identifice cu claritate domeniile în care sectoarele industriale europene au suferit pierderi economice în raport cu țările care nu aplică o legislație strictă în domeniul climei;

Partea a XI-a - Raportul special nr. 7/2015 al Curții de Conturi intitulat „Misiunea de poliție a UE în Afganistan: rezultate mixte”

126. cere Comisiei și Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) să utilizeze în practică cunoștințele dobândite atât în urma misiunii EUPOL în Afganistan, cât și în urma altor misiuni în cadrul politicii de securitate și apărare comună (PSAC), cu scopul de a facilita transferul de cunoștințe și efectele sinergice între diferitele misiuni; cere orientări orizontale mai clare din partea SEAE pentru misiunile PSAC, atunci când este cazul; subliniază că coordonarea între toți actorii implicați la nivelul Uniunii, inclusiv statele membre, precum și cu alți actori internaționali este esențială pentru succesul misiunilor actuale și viitoare;
127. solicită ca SEAE să-și asume într-o măsură mai mare responsabilitatea pentru principalul său instrument financiar din Afganistan, Fondul fiduciar pentru lege și ordine (LOTFA) gestionat de PNUD, care este criticat pentru gestionare defectuoasă și lipsă de transparență; reiterează, de asemenea, necesitatea de a utiliza toate canalele de

finanțare adecvate pentru viitoarele misiuni ale PSAC, inclusiv fondurile fiduciare ale UE, într-un mod eficient pentru a garanta realizarea obiectivelor politice ale misiunilor și o gestiune financiară corectă;

128. cere Comisiei și SEAE să creeze sinergii și referințe transversale între activitățile desfășurate în cadrul proiectelor, precum și o legătură puternică și eficientă între obiectivele misiunii și etapele de referință, după cum se prevede în planul de implementare a misiunii (PIM);
129. consideră că teme cum ar fi egalitatea de gen, capacitatea femeilor și educația trebuie să joace un rol important în programele de pregătire ale EUPOL și ale altor misiuni ale PSAC; constată, în acest context, că EUPOL a obținut rezultate bune în activitățile legate de pregătire, dar mai puțin bune în cele vizând îndrumarea și consilierea;
130. cere Comisiei și SEAE să coordoneze mai bine în prealabil misiunile PSAC cu alte misiuni bilaterale ale Uniunii și cu eforturile internaționale care au obiective similare; solicită în acest sens o mai bună cooperare și coordonare între Uniune și statele sale membre prin promovarea sinergiilor într-un cadru european; cere ca mandatul actualelor sau viitoarelor misiuni ale PSAC să stabilească clar responsabilitățile pentru coordonarea cu alți actori ai Uniunii, inclusiv cu statele membre;
131. cere Comisiei și SEAE să acorde o atenție deosebită procedurilor de achiziții pentru a se asigura că acestea sunt adaptate la necesitățile operaționale ale PSAC; subliniază că implementarea proiectelor a avut de suferit din cauza unor proceduri de achiziții greoaie care au condus la performanțe scăzute, iar folosirea unor proceduri simplificate sau flexibile a condus la o creștere a numărului de proceduri finalizate cu încheierea contractelor;
132. cere Comisiei și SEAE să mărească în continuare eficacitatea misiunilor PSAC, îmbunătățind sustenabilitatea pe termen lung a rezultatelor obținute; recunoaște, cu toate acestea, că sprijinul din partea Uniunii și a comunității internaționale este un factor decisiv pentru realizarea acestor obiective pe termen lung;
133. cere Comisiei și SEAE să examineze realizările obținute de Uniune după retragerea treptată a EUPOL până la sfârșitul lui 2016, mai ales posibilitatea unui angajament ulterior după 2016;
134. solicită Comisiei și SEAE să elaboreze cu mult timp înainte orientări detaliate cu privire la reducerea și încheierea misiunilor, precum și la lichidarea bunurilor de care acestea dispun;

Partea a XII-a – Raportul special nr. 8/2015 al Curții de Conturi intitulat „Permite sprijinul financiar acordat de UE o abordare corespunzătoare a nevoilor microîntreprinzătorilor?”

135. salută Raportul special al Curții de Conturi intitulat „Permite sprijinul financiar acordat de UE o abordare corespunzătoare a nevoilor microîntreprinzătorilor?” și sprijină, în principiu, recomandările formulate în acest raport;

136. ia act de faptul că microcreditele, chiar dacă sunt considerate, în continuare, un instrument încă imatur, sunt utilizate din ce în ce mai frecvent în Uniune, impactul lor asupra pieței forței de muncă fiind relevant, întrucât au contribuit la crearea a peste 250 000 de locuri de muncă (conform datelor referitoare la exercițiul 2013);
137. consideră că există diferențe substanțiale între instrumentele financiare aferente granturilor Fondului social european (FSE) și cele aferente Instrumentului european de microfinanțare Progress, care sunt utilizate, în general, în scopuri diferite; consideră că mecanisme de sprijin diferite pot fi adecvate pentru condiții de piață diferite;
138. observă că, în acest raport de audit, Curtea de Conturi compară două mecanisme financiare diferite, care se bazează pe abordări neasemănătoare și au obiective diferite; subliniază faptul că FSE și microfinanțarea Progress diferă din multe puncte de vedere, mai precis în ceea ce privește structura, normele aplicabile și grupurile-țintă vizate, cel de al doilea instrument fiind dedicat în mod exclusiv microfinanțării, în timp ce primul acoperă o gamă mult mai largă de aspecte;
139. subliniază faptul că aceste două instrumente financiare sunt complementare și aduc numeroase beneficii utilizatorilor de microcredite prin intermediul celor trei tipuri de modalități de finanțare puse la dispoziție - finanțările nerambursabile, împrumuturile și garanțiile; consideră că finanțările nerambursabile - care pot fi acordate doar prin intermediul FSE - sunt la fel de necesare pentru satisfacerea cererii de microcredite ca și celelalte două instrumente, iar performanța lor ar trebui evaluată ținând seama de rolul lor complementar;
140. subliniază faptul că obiectivele urmărite la acordarea microfinanțării prezintă importanță pentru îmbunătățirea incluziunii sociale, combaterea șomajului și creșterea accesului la finanțare pentru persoanele aflate în șomaj, pentru alte categorii dezavantajate și pentru microîntreprinderi; consideră, în acest sens, că funcția principală a finanțărilor nerambursabile și a instrumentelor financiare trebuie să fie aceea de a oferi sprijin persoanelor fizice și microîntreprinderilor pentru a depăși obstacolele întâmpinate în efortul lor de realizare a obiectivelor sus-menționate;
141. consideră că finanțările nerambursabile au un rol fundamental pentru îndeplinirea obiectivelor legate de creșterea economică, incluziune și ocuparea forței de muncă, prevăzute în Comunicarea Comisiei intitulată „Promovarea muncii decente pentru toți – contribuția UE la punerea în aplicare a agendei pentru muncă decentă în lume” (COM(2006)0249) și în Comunicarea Comisiei intitulată „Un angajament comun pentru ocuparea forței de muncă” (COM(2009)0257), precum și în Regulamentul (UE) nr. 1296/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹ privind Programul Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială;
142. subliniază necesitatea unui sistem de microfinanțare consolidat, ținând seama de faptul că acesta este un instrument de promovare a dezvoltării economice și sociale, menit să acorde asistență celor care au în mod real nevoie de sprijin;

¹ Regulamentul (UE) nr. 1296/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind Programul Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială („EaSI”) și de abrogare a Deciziei nr. 283/2010/UE de instituire a unui instrument european de microfinanțare Progress pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială (JO L 347, 20.12.2013, p. 238).

143. subliniază că obiectivul îmbunătățirii situației generale a grupurilor vulnerabile a fost relativ neglijat de instrumentele financiare, iar această problemă trebuie remediată prin intermediul EaSI în perioada de programare 2014-2020;
144. subliniază faptul că nu s-a putut asigura un grad suficient de complementaritate între microfinanțarea Progress și FSE, astfel încât să poată fi respectată cerința ca toți furnizorii de microcredite să colaboreze cu entități (în special în cazul celor sprijinite de FSE) care să furnizeze servicii de formare și de mentorat;
145. salută faptul că majoritatea deficiențelor detectate de Curte și a recomandărilor formulate de aceasta au fost deja abordate de Comisie în noul cadru de reglementare (2014-2020);

Partea a XIII-a – Raportul special nr. 9/2015 al Curții de Conturi intitulat „Sprijinul Uniunii Europene pentru lupta împotriva torturii și pentru abolirea pedepsei cu moartea”

146. salută raportul special dedicat sprijinului acordat de Uniune demersurilor care vizează combaterea torturii și abolirea pedepsei cu moartea și își prezintă observațiile și recomandările mai jos;
147. reamintește că drepturile omului reprezintă o piatră de temelie a acțiunii externe și a relațiilor bilaterale și multilaterale ale Uniunii; consideră că acest domeniu de politică ar trebui să beneficieze de o atenție constantă, având în vedere că reprezintă o prioritate cheie a Uniunii;
148. subliniază faptul că Uniunea este profund angajată în prevenirea și eliminarea tuturor formelor de tortură și de maltratare, precum și în abolirea pedepsei cu moartea; remarcă faptul că principalul instrument utilizat în acest sens este Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO), prin care se atribuie granturi organizațiilor societății civile, în vederea implementării proiectelor relevante;
149. ia act de faptul că, în perioada de programare 2007-2013, o sumă de 100,9 milioane EUR din bugetul IEDDO a fost alocată pentru finanțarea unor proiecte având drept obiectiv combaterea torturii și abolirea pedepsei cu moartea; subliniază, cu toate acestea, faptul că această sumă este relativ redusă atunci când se iau în considerare obiectivele ambițioase ale IEDDO și domeniul său global de aplicare;
150. subliniază faptul că distribuirea finanțării către un număr vast de beneficiari – din peste 120 de țări din întreaga lume – diminuează impactul finanțării IEDDO; îndeamnă Comisia să își stabilească mai bine prioritățile și să se concentreze asupra unei game mai restrânse de obiective pentru a îmbunătăți impactul instrumentului; subliniază că resursele trebuie să se concentreze asupra țărilor în cazul cărora se constată existența unor nevoi semnificative și asupra problemelor cu un potențial real de ameliorare; salută faptul că, în contextul cererii de propuneri pentru 2015, Comisia a inițiat deja demersurile necesare pentru a asigura orientarea IEDDO către o gamă mai restrânsă de obiective;
151. ia act de constatarea Curții, potrivit căreia proiectele finanțate nu sunt întotdeauna bine coordonate cu alte inițiative ale Uniunii, cum ar fi măsurile tradiționale de sprijin pentru

dezvoltare și dialogul cu țările partenere, nu au fost incluse într-o abordare coerentă și strategică și nu s-au completat reciproc în mod corespunzător; încurajează Comisia să elaboreze o strategie globală pentru a asigura complementaritatea activităților care urmăresc aceleași obiective și a evita dubla finanțare;

152. încurajează SEAE și Comisia să asigure faptul că eforturile lor și impulsul politic sunt orientate către obiectivele de primă importanță, îmbunătățind totodată capacitatea de acțiune pe teren a delegațiilor Uniunii, cu scopul de a spori eficacitatea și de a promova o cultură orientată către rezultate și impact în cadrul politicilor care vizează drepturile omului și democrația;
153. invită SEAE și Comisia să sporească, la nivel general, eficacitatea dialogurilor privind drepturile omului, a strategiilor de țară și a orientărilor specifice prin asigurarea faptului că aspectele fundamentale legate de drepturile omului, cum ar fi abolirea pedepsei cu moartea și combaterea torturii sunt abordate în mod sistematic, în toate etapele procesului de elaborare a politicilor, în relațiile cu țările terțe;
154. consideră că este necesar să se intensifice în continuare acțiunile de monitorizare reciprocă și de programare în comun desfășurate de SEAE și de Comisie cu privire la aspectele legate de drepturile omului, pentru a asigura faptul că poziția acestor instituții se aliniază într-o mai mare măsură la strategiile politice și în domeniul drepturilor omului de la nivel local;
155. solicită să se pună în aplicare o abordare strategică și bazată în mai mare măsură pe criterii calitative în cadrul procesului global de selecție a cererilor primite în urma lansării cererilor de propuneri; încurajează Comisia ca, la punerea în aplicare a acestui instrument, să urmărească o viziune pe termen lung, bazată pe obiective concrete și măsurabile;
156. îndeamnă SEAE și delegațiile Uniunii să își concentreze în mod sistematic atenția asupra evoluțiilor pozitive sau regreselor din toate țările și să utilizeze toate mijloacele de influență care le stau la dispoziție; sprijină rolul jucat de delegațiile Uniunii în procesul de analiză și de elaborare a politicilor, precum și atribuțiile lor în materie de coordonare și de raportare;
157. subliniază că acest instrument permite realizarea unui exercițiu de cartografiere oportun, menit să analizeze situația și evoluția drepturilor omului în lume; subliniază că prezența constantă a UE și interesul manifestat de aceasta pot crea cadrul necesar pentru realizarea unor schimbări în privința torturii și a pedepsei cu moartea; evidențiază totuși faptul că Comisia trebuie să dezvolte o abordare strategică în ceea ce privește această chestiune;
158. ia act de faptul că Comisia obține informații detaliate cu privire la situația drepturilor omului din alte țări prin intermediul unor canale diferite și utilizează aceste informații pentru a defini prioritățile; constată cu îngrijorare că, deși Comisia are la dispoziție strategii de țară specifice privind drepturile omului, care conțin o analiză aprofundată a situației din țara respectivă și formulează priorități-cheie în domeniu, acestea nu au fost luate în considerare în mod corespunzător în scopul alocării fondurilor și al coordonării altor acțiuni ale Uniunii; subliniază că valoarea adăugată a strategiilor de țară este limitată din cauza naturii lor strict confidențiale; invită Comisia să asigure accesul

evaluatorilor de proiecte la aceste strategii pentru a putea obține o valoare adăugată maximă;

159. salută faptul că pentru finanțarea proiectelor se utilizează o abordare în funcție de cerere și consideră că aceasta este o bună modalitate de a asigura implicarea unor organizații cu experiență și motivate, care propun proiecte de înaltă calitate; constată cu satisfacție că această abordare ascendentă încurajează organizațiile societății civile să își conceapă proiectele în conformitate cu propriile capacități administrative, operaționale și geografice și cu propria lor strategie;
160. regretă faptul că organizațiile locale de mai mici dimensiuni din sfera societății civile ar putea fi dezavantajate atunci când solicită granturi din cauza procedurilor îndelungate și complicate aplicabile cererilor de finanțare, a cerințelor lingvistice și/sau a cerințelor referitoare la experiență; invită Comisia să accelereze și să simplifice procesul de tratare a cererilor de finanțare pentru a încuraja organizațiile să prezinte proiecte de calitate;
161. salută faptul că Comisia organizează seminarii și sesiuni de formare pentru organizațiile societății civile locale, promovează parteneriatele și permite acordarea de subgranturi, iar în ultimii patru ani a organizat un seminar al societății civile înainte de lansarea cererilor de propuneri la nivel mondial, pentru a oferi posibilitatea de a introduce IEDDO printre sursele de finanțare;
162. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că lipsa de autonomie a organizațiilor pune în pericol continuitatea activităților lor, creând riscul reducerii nivelului de expertiză; salută faptul că Comisia depune eforturi pentru a atenua dependența financiară a acestor organizații, oferindu-le acestora posibilitatea de a angaja personal însărcinat cu strângerea de fonduri în cadrul proiectelor finanțate prin IEDDO;
163. subliniază faptul că, potrivit evaluării efectuate de Curte, impactul proiectelor era, în general, dificil de măsurat, întrucât impactul urmărit este adesea intangibil, nu există ținte stabilite pentru indicatorii de performanță, iar raportarea realizată de organizațiile societății civile către Comisie este axată pe activități;
164. are în vedere faptul că lupta împotriva torturii și abolirea pedepsei cu moartea reprezintă procese pe termen lung, impactul și rezultatele acestora sunt dificil de cuantificat și, pe de altă parte, IEDDO abordează chestiuni sensibile în contexte politice dificile, iar punerea sa în aplicare necesită o gestionare atentă și de lungă durată;
165. subliniază, în acest sens, faptul că sistemele utilizate pentru măsurarea impactului sunt mai curând neperformante, ca urmare a neclarității cadrelor logice pentru proiecte și a absenței unor valori de referință și ținte bine definite; invită Comisia să clarifice cerințele cadrelor logice pentru proiecte cu scopul de a îmbunătăți rezultatele și a spori valoarea adăugată a acestora;
166. invită Comisia să pregătească o evaluare aprofundată a impactului finanțării oferite de IEDDO și să formuleze concluzii în urma acestei analize; încurajează Comisia să țină seama de impactul și de rezultatele diferitelor tipuri de proiecte pe durata procedurii de selecție; salută faptul că Comisia a adoptat deja măsuri pentru a îmbunătăți evaluarea de impact a proiectelor în domeniul drepturilor omului și invită Comisia să informeze autoritatea care acordă descărcarea de gestiune cu privire la rezultatele obținute;

167. remarcă faptul că evaluările proiectelor au la bază un sistem de punctare și o grilă de evaluare standardizată, cu criteriile care acoperă aspecte precum concepția, relevanța, capacitatea, fezabilitatea, eficacitatea, sustenabilitatea și raportul cost-eficacitate, iar granturile sunt atribuite proiectelor care obțin punctajele cele mai mari; constată din raportul Curții că grilele de evaluare standardizate prezintă anumite deficiențe în ceea ce privește îndrumările pentru punctarea criteriilor stabilite; invită Comisia să clarifice aceste îndrumări și să își reorienteze atenția către îmbunătățirea grilelor de evaluare standardizate;
168. solicită Comisiei să atenueze deficiențele care afectează sistemul de evaluare, astfel cum a subliniat Curtea de Conturi; salută totuși o anumită flexibilitate în procesul de evaluare a proiectelor în domeniul drepturilor omului, care nu poate fi considerat ca fiind doar un exercițiu pur formal; subliniază că este nevoie să se facă apel la bunul simț, conform observațiilor anterioare ale autorității care acordă descărcarea de gestiune;
169. constată din raportul Curții că obiectivele majorității cererilor de propuneri erau descrise în linii generale; constată, pe baza observațiilor Comisiei, că se preferă o strategie bazată pe o abordare holistică în cazul cererilor de propuneri; solicită, cu toate acestea, Comisiei să garanteze faptul că fondurile IEDDO sunt utilizate în mod eficace, prin asigurarea fezabilității, viabilității și a valorii adăugate a proiectelor, acest obiectiv putând fi realizat prin stabilirea unor cerințe minime referitoare la rezultatele proiectelor în cadrul cererilor de propuneri;
170. salută faptul că organizațiile societății civile care doresc să obțină un grant trebuie mai întâi să depună o notă conceptuală în care să descrie trăsăturile principale ale proiectului pe care îl propun; consideră că nota conceptuală este un instrument de preselecție a proiectelor eficient din punctul de vedere al timpului și al costurilor;
171. constată din raportul Curții că selecția proiectelor a fost bine documentată, însă a dat dovadă de lipsă de rigoare, nefiind adoptate măsuri pentru a remedia punctele slabe ale proiectelor după ce acestea au fost identificate; ia act cu satisfacție de faptul că concluziile globale ale comisiilor de evaluare au fost raportate suficient de detaliat; salută faptul că activitățile din cadrul proiectelor s-au desfășurat în general conform planului și au fost eficiente din punctul de vedere al costurilor; solicită, în acest sens, Comisiei să asigure o mai mare consecvență a evaluărilor proiectelor;
172. constată din raportul Curții că organizațiile beneficiare au interpretări diferite în ceea ce privește costurile indirecte care sunt acoperite de sumele forfetare, fapt care poate conduce la o subevaluare a activității organizației sau la acoperirea unor cheltuieli neeligibile; invită Comisia să clarifice normele privind sumele forfetare;
173. salută noul plan de acțiune al Uniunii privind drepturile omului și democrația pentru perioada 2015-2019, care reflectă un angajament politic reînnoit, menit să asigure o coerență și o consecvență sporită în cadrul întregii game de politici externe și instrumente financiare ale Uniunii;
174. salută faptul că Comisia a început deja să pună în aplicare abordarea bazată pe drepturi și va continua să facă acest lucru prin integrarea acestei abordări în procedurile și modelele pe care le utilizează, prin definirea de foi de parcurs și organizarea de sesiuni

de formare;

Partea a XIV-a – Raportul special nr. 10/2015 al Curții de Conturi intitulat „Este necesară intensificarea eforturilor de soluționare a problemelor legate de achizițiile publice din cadrul cheltuielilor UE privind politica de coeziune”

175. salută constatările și recomandările Raportului special al Curții de Conturi intitulat „Este necesară intensificarea eforturilor de soluționare a problemelor legate de achizițiile publice din cadrul cheltuielilor UE privind politica de coeziune”;
176. constată că, în condițiile în care bugetul total alocat politicii de coeziune în perioada 2007-2013 a fost de 349 de miliarde EUR, acest domeniu de politică joacă un rol cheie pentru reducerea disparităților economice și sociale dintre regiunile din Europa; subliniază prin urmare importanța unor proceduri corecte de achiziții publice, dat fiind că acestea au fost identificate de Curtea de Conturi ca una dintre sursele principale de erori în executarea bugetului politicii de coeziune a Uniunii;
177. subliniază faptul că un procent de 40 % din proiectele puse în aplicare în perioada 2007-2013 au fost afectate de erori la nivelul procedurilor de achiziții publice, iar atribuirea directă nejustificată a contractelor, aplicarea necorespunzătoare a criteriilor de selecție și tratamentul părților în cadrul procesului de selecție au constituit principalele erori;
178. constată că sursele principale de eroare au fost lipsa capacității administrative, transpunerea incorectă a directivelor Uniunii de către statele membre, interpretarea incorectă a legislației și insuficiența planificării;
179. atrage atenția asupra faptului că complexitatea cadrului juridic și administrativ aplicabil achizițiilor publice este considerată drept una dintre cauzele de eroare; constată că 90 % dintre cele 69 de autorități de audit au conchis că actualul nivel de complexitate este mai înalt decât ar fi cazul; remarcă faptul că aproape jumătate dintre acestea au declarat că principalul domeniu de la nivelul procesului de achiziții publice care ar avea nevoie de îmbunătățiri ar putea fi simplificarea procedurilor;
180. solicită prin urmare statelor membre să evite reglementările ce depășesc prevederile directivelor Uniunii; consideră că acest lucru ar încuraja și ar facilita participarea IMM la procedurile de achiziții publice;
181. subliniază că principala constatare a Curții a fost aceea că statele membre și Comisia nu depun eforturi suficiente pentru a efectua analize periodice și sistematice ale achizițiilor publice și că lipsa datelor coerente și detaliate nu a permis analizarea, soluționarea și prevenirea acestor erori;
182. împărtășește opinia Curții, conform căreia Comisia ar trebui să constituie o bază de date pentru a analiza frecvența, gravitatea și cauzele erorilor din procedurile de achiziții publice; consideră că Comisia ar trebui să se asigure că obține informații substanțiale și fiabile din partea statelor membre cu privire la nereguli;
183. salută abordarea proactivă a Comisiei pentru perioada de programare 2014-2020, de sprijinire a planurilor naționale de acțiune de implementat până în 2016, prin activități

de ghidare, monitorizare și asistență tehnică; admite că, prin această abordare proactivă, Comisia intenționează să reducă riscul unei eventuale suspendări a plăților către programele operaționale după 2016;

184. se așteaptă ca, la nivelul Comisiei, decizia de suspendare a plăților și de aplicare a unor corecții financiare acelor state membre care nu au atins obiectivele stabilite să fie adoptată ca soluție de ultim resort, după epuizarea tuturor celorlalte metode de prevenire, corectare și asistență;
185. salută faptul că, deși Comisia depune de mult timp eforturi pentru a aborda problema erorilor din procedurile de achiziții publice, care deveniseră evidente în cazul politicii de coeziune, în prezent Comisia își coordonează mai bine eforturile depuse în acest domeniu, în contextul planului de acțiune privind achizițiile publice; invită în acest context Comisia să continue aplicarea acestui plan și să raporteze anual cu privire la progresele înregistrate;
186. se așteaptă ca Comisia să instituie un grup la nivel înalt, cu rol de lider în soluționarea erorilor din procedurile de achiziții publice, care să promoveze simplificarea acestora;
187. încurajează Comisia și statele membre să fructifice oportunitățile oferite de procedurile electronice de achiziții, cu ridicat potențial de îmbunătățire a transparenței licitațiilor și de facilitare a accesului la acestea, inclusiv pentru IMM, și totodată de prevenire a neregulilor și a fraudelor;
188. încurajează Comisia și statele membre să-și continue eforturile în domeniul schimbului de experiență și de bune practici;
189. salută crearea instrumentului informatic de alertare cu privire la fraude ARACHNE și invită toate statele membre să înregistreze date complete și fiabile, pentru a asigura funcționarea adecvată a programului;

Partea a XV-a – Raportul special nr. 11/2015 al Curții de Conturi intitulat „Gestionează Comisia în mod corespunzător acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului?”

190. salută cadrul juridic mai stabil oferit de acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului față de acordurile individuale; constată că armatorii europeni și-au exprimat preferința pentru acest tip de acorduri și au solicitat Comisiei să extindă rețeaua de acorduri încheiate;
191. solicită Comisiei să respecte mai strict clauza de exclusivitate; constată că, deși sunt anumiți factori care nu depind de Comisie, aceasta trebuie să înceapă procesul de negociere a unui nou protocol cu mult timp înainte de expirarea protocolului în vigoare; îndeamnă Comisia să scurteze pe cât posibil rundele de negociere;
192. îndeamnă Comisia să îmbunătățească coerența dintre acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului și alte inițiative ale Uniunii și sursele de finanțare ale Uniunii din sectorul pescuitului, să definească strategii regionale de dezvoltare a guvernantei în domeniul pescuitului și să se asigure că protocoalele negociate în aceeași regiune sunt consecvente cu strategia regională relevantă și cu dispozițiile privind alte fonduri ale

Uniunii;

193. solicită Comisiei să se concentreze mai mult pe condițiile tehnice restrictive, cum ar fi o definiție restrânsă a zonelor de pescuit; subliniază că acest lucru ar putea afecta profitabilitatea flotei externe a Uniunii;
194. solicită Comisiei să ia în considerare ratele de utilizare înregistrate pentru protocoalele anterioare și să depună eforturi pentru a garanta o corelație mai bună între plățile pentru drepturile de acces și capturile efective, asigurându-se în același timp că activitățile de pescuit nu sunt afectate;
195. ia act cu preocupare de faptul că costul acordurilor de parteneriat în domeniul pescuitului negociate de către Comisie a fost relativ ridicat față de trecut; solicită Comisiei să țină seama de principiile economiei, eficienței și eficacității în pregătirea negocierilor pentru acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului în vederea garantării rentabilității acestora și a conformității lor cu buna gestiune financiară;
196. consideră că evaluările ex post ar trebui să se concentreze asupra obținerii unei analize coerente și comparabile cu privire la rentabilitatea fondurilor publice cheltuite în temeiul protocoalelor și să includă o analiză cuprinzătoare și critică a eficacității acestora pentru Uniune și pentru țara parteneră în cauză;
197. încurajează Comisia să își consolideze competențele de negociere; subliniază importanța contribuției financiare totale a Uniunii în favoarea țărilor partenere;
198. îndeamnă Comisia să recurgă la datele cele mai recente pentru raportul său ex post; solicită Comisiei să pună raportul la dispoziția părților interesate în timp util;
199. solicită Comisiei să promoveze acceptarea licențelor electronice sau a unei liste de nave autorizate din țările partenere pentru întreaga perioadă de valabilitate a licențelor; subliniază necesitatea reducerii întârzierilor în procesul de solicitare a licențelor; solicită Comisiei să identifice și să reducă blocajele procedurale;
200. invită Comisia să se asigure că noua bază de date privind capturile este pe deplin utilizată de statele membre de pavilion și furnizează date fiabile, care să poată fi consolidate, monitorizate și actualizate;
201. constată că Comisia a creat o bază de date care permite gestionarea datelor privind capturile; constată, de asemenea, că această bază de date ar trebui să conțină date săptămânale privind capturile din statele membre, defalcate pe zone de pescuit; constată cu preocupare că această bază de date nu era operațională la momentul auditului efectuat de Curte, deoarece statele membre nu se conformaseră încă cerințelor de raportare care le-au fost impuse; invită Comisia să remedieze acest aspect în parteneriat cu statele membre și să includă date clare și consecvente privind capturile finale efective pentru a evita posibilele consecințe financiare negative atunci când captura finală este mai mare decât tonajul de referință;
202. îndeamnă Comisia să monitorizeze mai îndeaproape acordarea sprijinului sectorial pentru a asigura eficacitatea și rentabilitatea acestuia; îndeamnă Comisia să asigure coordonarea efectivă a acțiunilor desfășurate de țările partenere; invită Comisia să

includă în protocoale condiții formale de eligibilitate pentru acțiunile care urmează să fie finanțate;

203. invită Comisia să se asigure că plățile de sprijin sectorial sunt coerente cu alte plăți de sprijin bugetar și se bazează pe rezultatele obținute de către țările partenere în punerea în aplicare a matricei de acțiuni stabilite în comun;
204. constată cu preocupare că, deși plățile pentru sprijin sectorial ar trebui efectuate odată ce țările partenere sunt în măsură să demonstreze rezultatele atinse, protocoalele aflate în vigoare în prezent nu prevăd deocamdată posibilitatea unor plăți parțiale atunci când rezultatele sunt doar parțial îndeplinite; constată, pe baza observațiilor Curții, că, în cazul nerealizării sau a realizării parțiale a rezultatelor, plata sprijinului sectorial pentru următorul an se suspendă până la îndeplinirea obiectivelor; cu toate acestea, invită Comisia ca, acolo unde este posibil, să includă în noile protocoale posibilitatea efectuării de plăți parțiale pentru sprijin sectorial.

Partea a XVI-a – Raportul special nr. 12/2015 al Curții de Conturi intitulat „Prioritatea pe care și-a stabilit-o UE de a promova o economie rurală bazată pe cunoaștere a fost afectată de gestionarea defectuoasă a măsurilor de transfer de cunoștințe și a măsurilor de consiliere”

205. invită statele membre să instituie proceduri pentru a analiza nevoile în materie de cunoștințe și de competențe ale actorilor din mediul rural, care să meargă mai departe decât definirea unor teme generale, în special în cadrul cererilor de propuneri sau al procedurilor de ofertare și solicită Comisiei să furnizeze orientări suplimentare, formulate de o manieră precisă și nu în termeni generali, privind modul în care statele membre ar trebui să efectueze astfel de analize recurente;
206. invită statele membre să se asigure că sprijinul pentru înființarea unor servicii de consiliere noi se acordă numai dacă există un deficit demonstrat la nivelul serviciilor relevante din zonele vizate și dacă există o nevoie de finanțare pentru personal, spații și/sau dotări noi;
207. invită statele membre să selecteze prestatorii de servicii care urmează să primească fonduri publice asigurând o concurență echitabilă și transparentă, indiferent dacă recurg la cereri de propuneri sau la proceduri de achiziții publice oficiale;
208. recomandă statelor membre să ia în considerare orientările pentru responsabili în materie de achiziții publice privind modul de evitare a erorilor celor mai comune în cadrul proiectelor finanțate prin fonduri europene structurale și de investiții;
209. solicită Comisiei să furnizeze orientări specifice suplimentare referitoare la furnizarea serviciilor pe plan intern, la subcontractare și la evaluarea furnizării serviciilor de către consorții și să monitorizeze în mod adecvat procedurile statelor membre pentru a se asigura că selectarea activităților de transfer de cunoștințe și de consiliere este competitivă, echitabilă și transparentă;
210. invită statele membre să evalueze în ce măsură este necesară sprijinirea unor activități de transfer de cunoștințe și de consiliere, care sunt deja disponibile pe piață la un preț

rezonabil și, dacă există o necesitate justificată în acest sens, solicită statelor membre să se asigure că costurile activităților pentru care se acordă sprijin nu depășesc costurile unor activități similare oferite pe piață;

211. solicită Comisiei să se sprijine pe primele măsuri luate pentru a asigura complementaritatea fondurilor Uniunii, astfel încât să se reducă riscul dublei finanțări și duplicarea eforturilor administrative;
212. invită statele membre să instituie sisteme de feedback care să utilizeze informațiile obținute în urma monitorizării și a evaluării în scopul îmbunătățirii cererilor de propuneri sau a procedurilor de ofertare viitoare și solicită Comisiei să furnizeze orientări statelor membre privind modul în care acestea ar putea pune în aplicare astfel de proceduri recurente de obținere a feedbackului și să verifice dacă statele membre au instituit aceste proceduri;
213. solicită Comisiei să crească, fără întârziere, profilul de risc al măsurilor de transfer de cunoștințe și al măsurilor de consiliere și să își îmbunătățească în consecință monitorizarea și gestionarea;
214. invită statele membre să facă schimb de bune practici și să continue evaluarea proiectelor lor cu scopul de a dispune de o bază solidă pentru perioada de implementare 2014-2020;
215. invită Comisia să prezinte o evaluare cuprinzătoare a serviciilor de consultanță, punând accentul pe rezultate și pe efecte, în scopul de a evita o evaluare pur cantitativă a investițiilor;
216. solicită Comisiei să promoveze schimbul de bune practici privind abordările metodologice prin intermediul activităților de colaborare în rețea;

Partea a XVII-a – Raportul special nr. 13/2015 al Curții de Conturi intitulat „Sprijinul UE acordat țărilor producătoare de lemn în cadrul planului de acțiune FLEGT”

217. salută raportul special dedicat sprijinului acordat de Uniune țărilor producătoare de lemn în cadrul planului de acțiune FLEGT și își prezintă observațiile și recomandările mai jos;
218. consideră că inițiativa FLEGT este esențială pentru îmbunătățirea administrării forestiere, pentru conservarea pădurilor și pentru asigurarea respectării legii, în special prin recurgerea la toate mijloacele posibile, la acordurile de parteneriat voluntare sau la obligația de diligență financiară, printre altele, în scopul de a soluționa problema mondială pe care o reprezintă exploatarea ilegală a lemnului și de a contribui la garantarea exporturilor de lemn către Uniune;
219. regretă totuși deficiențele cumulative identificate în etapa de punere în aplicare a planului de acțiune FLEGT și a proiectelor aferente, în prezent fiind necesară o evaluare rapidă și completă a acestor deficiențe;
220. afirmă cu convingere că, în prezent, după alocarea sumei de 300 de milioane EUR în

perioada 2003-2013 pentru a sprijini acțiunile din cadrul FLEGT, este necesar să se realizeze o analiză costuri-beneficii aprofundată a contribuției pe care a avut-o procesul FLEGT la reducerea exploatării forestiere ilegale și a comerțului aferent, dar și să se eficientizeze procesul de elaborare a mecanismelor existente, pentru a spori eficacitatea acestor mecanisme din perspectiva rezultatelor și a impactului lor;

221. regretă ritmul lent în care este pus în aplicare planul de acțiune FLEGT, adoptarea tardivă a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului¹ (Regulamentul UE privind lemnul), precum și faptul că desprinderea învățămintelor legate de finanțarea globală a FLEGT de către Comisie s-a realizat cu întârziere;
222. solicită Comisiei să stabilească obiective și criterii clare pe baza cărora să definească direcțiile prioritare ale măsurilor sale de sprijin; invită Comisia, prin urmare, să depună eforturi pentru a asigura reformarea sistemului actual, în cadrul căruia finanțarea Uniunii este pusă la dispoziție din bugete diferite, și să aibă în vedere posibilitatea de a utiliza un buget unitar, clar definit;
223. solicită Comisiei să consolideze rapid cadrele existente în ceea ce privește transparența și responsabilitatea, prin intermediul unor măsuri de monitorizare și de raportare periodică, prevăzând în acest scop proceduri adecvate de evaluare a progreselor; îndeamnă Comisia, de asemenea, să asigure o monitorizare a punerii în aplicare a Regulamentului UE privind lemnul în statele membre și să raporteze cu privire la acest proces, luând totodată măsurile legale necesare pentru a asigura aplicarea regulamentului menționat;
224. invită Comisia să asigure o mai bună coordonare a eforturilor sale de combatere a exploatării forestiere ilegale și o mai bună integrare a acestora în cadrul diferitelor politici și servicii relevante ale Uniunii;
225. reamintește faptul că trasabilitatea produselor din lemn, care se poate asigura prin instituirea unui regim de licențe operațional care să guverneze schimburile dintre Uniune și țările exportatoare de lemn, garantând faptul că lemnul a fost obținut în mod legal, ar trebui considerată drept un obiectiv cheie permanent, în special având în vedere factorii identificați de Curte, cum ar fi corupția larg răspândită, slabele capacități de punere în aplicare a legii sau o insuficientă evaluare a riscurilor și a constrângerilor asociate proiectelor;
226. invită Comisia să negocieze, în contextul viitoarelor acorduri comerciale bilaterale sau multilaterale pe care le va încheia, standarde referitoare la importul de lemn, pentru a nu submina progresele realizate prin intermediul planului de acțiune FLEGT în cadrul relațiilor cu țările producătoare de lemn;
227. consideră că lacunele în materie de guvernanță din cadrul sistemului FLEGT ar trebui abordate fie în contextul evaluării externe a acțiunilor FLEGT, fie de către Comisie, în mod ad hoc;

¹ Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (JO L 295, 12.11.2010, p. 2).

Partea a XVIII-a - Raportul special nr. 14/2015 al Curții de Conturi intitulat „Facilitatea de investiții pentru țările ACP: aduce aceasta o valoare adăugată?”

228. salută raportul special a cărui temă este valoarea adăugată a Facilității de investiții pentru țările ACP drept un exemplu concret și pozitiv de monitorizare subsecventă de către Curte a procedurilor de descărcare de gestiune pentru exercițiile 2012 și 2013, în care Parlamentul ceruse elaborarea unui raport special privind performanța și alinierea la politicile Uniunii în materie de dezvoltare și la obiectivele activităților de creditare externă ale Băncii Europene de Investiții (BEI), înainte de revizuirea intermediară a mandatului extern al BEI și de revizuirea intermediară a facilității de investiții;
229. consideră că includerea în planul de lucru al Curții de Conturi a unui audit privind Facilitatea de investiții pentru țările ACP este o bună practică în materie de cooperare între Parlament și Curte și de control realizat prin colaborarea dintre aceste două instituții;
230. consideră că acest raport de audit reprezintă o etapă importantă, deoarece este primul audit realizat de Curte în acest domeniu specific; regretă faptul că facilitatea de investiții nu este inclusă în domeniul de aplicare al auditului efectuat de Curte în vederea elaborării declarației de asigurare anuale;
231. ia act de concluziile pozitive privind concordanța Facilității de investiții pentru țările ACP cu obiectivele politicii de dezvoltare a Uniunii, precum și efectul catalizator al acesteia; salută buna cooperare dintre BEI și Comisie, în special în etapa de prospectare și selectare a proiectelor;
232. cu toate acestea, regretă faptul că valoarea adăugată adusă de facilitatea de investiții pentru țările ACP nu a putut fi mai precis identificată de către Curte; prin urmare, invită Curtea ca, în viitoarele sale rapoarte speciale, să ofere mai multe exemple concrete și să identifice unele proiecte pentru a-și ilustra mai bine concluziile și recomandările; invită Curtea să valorifice această primă experiență pentru a-și perfecționa mijloacele de evaluare a efectului de levier și de catalizare, precum și a aditivității unor astfel de facilități; invită, de asemenea, Curtea să analizeze valoarea adăugată nu numai prin prisma tripticului clasic (economie, eficiență, eficacitate), ci și în sens mai larg, incluzând și un al doilea triptic (ecologie, egalitate și etică);
233. este de acord cu recomandările Curții; prin urmare, cere Comisiei să țină seama de recomandările Curții în cadrul viitoarelor sale propuneri legislative și negocieri, cum ar fi în cadrul revizuirii mandatului extern al BEI sau al acordului post-Cotonou;
234. prin urmare, recomandă o adaptare rapidă a facilității de investiții și a politicii BEI în funcție de concluziile COP21 și de eventualele ODM post-2015, ca un act de coerență politică din partea Uniunii; consideră că lupta împotriva schimbărilor climatice și a tuturor consecințelor sale directe și indirecte, în special în țările cele mai sărace ale lumii, ar trebui să devină o prioritate și mai importantă;
235. consideră că este esențial ca BEI să consacre în continuare timp pentru politica de diligență necesară, combinată cu instrumente de evaluare a rezultatelor pentru a ajunge la un grad mai ridicat de cunoaștere a profilului intermediarilor financiari și al beneficiarilor și, de asemenea, pentru a evalua mai bine impactul proiectelor asupra

beneficiarilor finali; cere BEI să ia în considerare cu seriozitate recomandările Curții și să îmbunătățească practicile actuale pentru a consolida valoarea adăugată a Facilității de investiții pentru țările ACP;

236. consideră că toate fondurile provenite din impozitele plătite de contribuabilii Uniunii trebuie să facă obiectul descărcării de gestiune acordate de Parlament; prin urmare, reiterează și crede puternic în faptul că facilitatea de investiții gestionată de BEI în numele Uniunii ar trebui să facă obiectul procedurii de descărcare de gestiune a Parlamentului, deoarece este finanțată din banii contribuabililor din Uniune;
237. ia act de faptul că Acordul tripartit menționat la articolul 287 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene de reglementare a cooperării dintre BEI, Comisie și Curtea de Conturi cu privire la modalitățile de control exercitate de Curte asupra activității BEI de administrare a fondurilor Uniunii și ale statelor membre urmează să fie reînnoit în 2015; reamintește poziția Parlamentului, care sprijină actualizarea mandatului Curții în această privință, incluzând eventualele instrumente financiare noi ale BEI care implică fonduri publice acordate de Uniune sau de FED;

Partea a XIX-a – Raportul special nr. 15/2015 al Curții de Conturi intitulat „Sprijinul acordat în scopul dezvoltării energiei din surse regenerabile în Africa de Est în cadrul Facilității ACP- UE pentru energie”

238. salută raportul special dedicat Facilității ACP-UE pentru energie din surse regenerabile în Africa de Est și își prezintă observațiile și recomandările mai jos:
239. salută faptul că, începând cu cea de-a doua cerere de propuneri din cadrul facilității pentru energie, studiul de fezabilitate preliminar a devenit obligatoriu; subliniază faptul că astfel de studii de fezabilitate ar trebui să se bazeze pe scenarii precise și realiste; relevă totodată faptul că scenariile ar trebui să includă deja estimări privind modul în care comunitățile locale pot fi implicate în implementarea proiectului, pentru a crește participarea la nivel local și promovarea proiectului;
240. este de părere că legătura dintre fezabilitatea proiectului și sustenabilitatea socioeconomică și de mediu ar trebui să fie mai fermă, pentru a asigura nu doar eficiența, coerența și vizibilitatea proiectelor de investiții ale facilității pentru energie, ci și eficacitatea și rezultate mai ample în regiunile vizate;
241. consideră că monitorizarea proiectelor și a riscurilor asociate ar trebui realizată în mod regulat și ar trebui însoțită de măsuri rapide de atenuare, în vederea ajustării, dacă va fi cazul, a strategiei de achiziții și a procesului de selectare și implementare; consideră că constatările din rapoartele de monitorizare ar trebui folosite în realizarea cererilor de propuneri viitoare;
242. cere ca facilitatea pentru energie să garanteze că părțile interesate de la nivel local, cum ar fi ONG-urile sau comunitățile locale, sunt implicate pe întreaga durată a proiectelor, de la etapa de lansare și până la etapa de post-finalizare a proiectelor, ținând seama cu atenție de cerințele unor astfel de proiecte specifice; solicită sprijin continuu pentru consolidarea capacităților locale printr-o ofertă de formare adecvată pe întreaga durată a proiectului, principalul scop fiind de a ameliora în continuare participarea la nivel local

și de a promova coordonarea, astfel încât proiectul să fie viabil și sustenabil și după expirarea perioadei de finanțare;

243. cere Direcției Generale Cooperare Internațională și Dezvoltare (DG DEVCO) din cadrul Comisiei să se asigure că partenerii în execuția proiectelor răspund tuturor cererilor de informații suplimentare privind implementarea proiectului (proiectelor); cere DG DEVCO să se concentreze în special pe activitățile de potențială corupție și/sau de fraudă din partea partenerilor în implementarea proiectelor, evitând totodată sarcinile administrative inutile; invită DG DEVCO ca, în cazuri de corupție și/sau fraudă, să rezilieze de drept contractele și să caute parteneri noi în regiune;
244. cere Comisiei să asigure coerența politicilor și cooperarea strânsă cu ceilalți actori de pe teren, în special cu organismele ONU și cu SE4ALL („Energie durabilă pentru toți”), fără a se limita la actorii din domeniul energiei, cu scopul de a ajunge la cele mai bune rezultate posibile pentru oamenii care trăiesc în regiune și pentru mediu; consideră că sinergiile cu alte proiecte de pe teren, inclusiv cu proiectele aflate în etapa de planificare, ori de câte ori este posibil, ar trebui exploatate de către toate proiectele pe cât de mult posibil;

Partea a XX-a – Raportul special nr. 16/2015 al Curții de Conturi intitulat „Sunt necesare eforturi suplimentare pentru îmbunătățirea securității aprovizionării cu energie, prin dezvoltarea pieței interne a energiei”

245. invită statele membre să-și coordoneze atât investițiile în infrastructura energetică, cât și modalitatea în care își reglementează piețele energiei, pentru a asigura funcționarea corectă și continuă a pieței interne a energiei și pentru a asigura folosirea optimă a fondurilor Uniunii;
246. consideră că reformele pieței energiei ar trebui să pornească de la nivelul statelor membre; consideră că punerea în aplicare a pachetelor privind energia stabilite de comun acord, în special a celui de al treilea pachet privind energia, ar crea condițiile necesare pentru realizarea pieței interne a energiei;
247. ținând cont de viitoarea abordare regională a securității energetice, subliniază că este important ca fiecare stat membru să fie capabil să asigure infrastructura necesară atât pentru a exporta și importa energie, cât și pentru a acționa ca țară de tranzit pentru electricitate și gaze naturale;
248. subliniază că toate proiectele energetice viitoare ale Uniunii trebuie să respecte legislația acesteia și principiile uniunii energetice: diversificarea, securitatea aprovizionării, accesibilitatea, competitivitatea și accesibilitatea;
249. consideră că îmbunătățirea și consolidarea conexiunilor cu statele membre învecinate ar trebui considerată o prioritate; încurajează dezvoltarea unor capacități bidireționale (fluxuri bidireționale) la fiecare interconexiune transfrontalieră prin implicarea statelor membre traversate de coridoarele în cauză;
250. afirmă că punerea în aplicare a proiectelor strategice privind infrastructura contribuie la aspectele pe termen mediu și lung ale securității energetice;

251. invită Comisia să îi atribuie Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei resurse financiare mai mari și competențele necesare și consideră că ar trebui să i se permită Agenției să recruteze personal suplimentar pentru a permite monitorizarea deplină și efectivă a piețelor energiei;

Partea a XXI-a - Raportul special nr. 17/2015 al Curții de Conturi intitulat „Sprijinul acordat de Comisie în contextul echipelor de acțiune pentru tineri: reușit o redirecționare a fondurilor în cadrul FSE, însă nu s-a pus un accent suficient pe rezultate”

252. salută raportul Curții, aprobă recomandările acesteia și se arată mulțumit de faptul că Comisia le acceptă și le va lua în considerare în viitor; salută faptul că Comisia a implementat aceste recomandări în cadrul legal 2014-2020 privind Fondurile structurale și de investiții europene (ESI), oferind astfel garanția unui mai bun raport costuri-beneficii, și anume prin intermediul cadrului și al rezervei de performanță, prin condiționalități ex ante, prin rezultate comune și prin indicatori de rezultate;
253. ia act de faptul că șomajul în rândul tinerilor este un aspect grav în întreaga Uniune și că ar trebui dedicate resursele necesare la nivelul Uniunii și la nivel național pentru abordarea acestei probleme; încurajează cu tărie statele membre să utilizeze sprijinul existent la nivelul Uniunii;
254. ia act de faptul că echipele de acțiune pentru tineri au reprezentat în principal un exercițiu politic și că au fost anunțate ca atare de la început, sarcina lor fiind aceea de a convinge guvernele naționale să redirecționeze fondurile neutilizate pentru a aborda problema șomajului în rândul tinerilor, fără a impune în același timp proceduri administrative și/sau legale suplimentare și fără a aloca noi fonduri;
255. ia act de faptul că această sarcină este dificilă din punct de vedere politic și constată meritul echipelor de acțiune pentru tineri în transmiterea informațiilor la cel mai înalt nivel politic, în reunirea diferitelor autorități politice și administrative și în a le convinge să acorde prioritate șomajului în rândul tinerilor față de alte inițiative;
256. subliniază că este necesar să se acorde atenție deosebită performanțelor și rezultatelor și este mulțumit de faptul că în noul cadru de reglementare pentru perioada de programare 2014-2020 se includ dispoziții privind raportarea de către statele membre cu privire la rezultatele obținute;
257. constată că, adeseori, statele membre care au cea mai mare nevoie de finanțare suferă și din cauza unor capacități administrative deficitare, ceea ce face ca accentul să se pună pe gestionarea proiectului, și nu pe gestionarea obiectivelor investiției;
258. constată că efectele investițiilor sunt în continuare monitorizate în mare măsură prin indicatori cantitativi care nu reflectă toate aspectele bunelor practici de evaluare; observă că randamentul nu este același lucru cu rezultatul;
259. invită Comisia să instituie un mecanism de alertă timpurie împotriva creditelor neutilizate din fondurile ESI, pentru ca statele membre să aibă timpul necesar să realoce fondurile în cauză către măsuri care vizează încadrarea în muncă a tinerilor;

260. așteaptă cu interes raportul Curții privind „Garanția pentru tineret a UE - punerea în aplicare în statele membre”, care urmează să fie finalizat la începutul anului 2017 și sugerează ca rezultatele aferente să fie luate în considerare la revizuirea intermediară a CFM;

Partea XXII – Raportul special nr. 20/2015 al Curții de Conturi intitulat „Raportul cost-eficacitate al sprijinului acordat de Uniunea Europeană în domeniul dezvoltării rurale pentru investițiile neproductive în agricultură”

261. recomandă Comisiei să încurajeze statele membre să pună în aplicare programe naționale de integrare cu un mai mare grad de sinergie cu alte măsuri de dezvoltare rurală și cu alte programe de protecție a mediului și ar trebui să monitorizeze implementarea acestora de către statele membre în cauză prin intermediul rapoartelor lor anuale de punere în aplicare din 2017;
262. recomandă Comisiei să furnizeze statelor membre orientări în ceea ce privește criteriile de selecție a investițiilor neproductive pentru perioada 2014-2020 și să verifice dacă acestea aplică proceduri adecvate pentru selectarea proiectelor; în acest context, recomandă statelor membre și să garanteze că procedurile de selecție a investițiilor neproductive sunt transparente, făcute publice și aplicate eficient și să verifice efectiv respectarea criteriilor aferente;
263. recomandă Comisiei să garanteze că, în cursul evaluărilor din perioada de programare 2014-2020, contribuția investițiilor neproductive la îndeplinirea obiectivelor de agromediu ale Uniunii este monitorizată sau cel puțin evaluată în mod specific;
264. recomandă Comisiei să încurajeze și să ajute statele membre în care valoarea sprijinului acordat investițiilor neproductive este semnificativă să definească indicatorii de rezultat specifici pentru investițiile neproductive care sunt finanțate cel mai frecvent pentru a garanta o mai bună monitorizare și evaluare a contribuției investițiilor neproductive la realizarea obiectivelor de agromediu ale UE; în această privință, solicită statelor membre statele membre să prezinte informații referitoare la acești indicatori în rapoartele lor anuale de punere în aplicare începând din luna iunie 2016 și să includă evaluarea rezultatelor investițiilor neproductive în planurile lor de evaluare;
265. recomandă Comisiei să ofere orientări suplimentare privind definirea criteriilor de stabilire a caracteristicilor de profitabilitate a investițiilor neproductive care beneficiază de cele mai mari rate de sprijin, iar statele membre ar trebui să adopte fără întârziere astfel de criterii și să le utilizeze pentru a adapta intensitatea sprijinului;
266. solicită statelor membre ar trebui să pună în aplicare, fără întârziere, proceduri prin care să garanteze că investițiile care beneficiază de sprijin nu implică costuri mai mari decât costurile unor tipuri de bunuri, servicii sau lucrări similare disponibile pe piață; în această privință, statele membre ar trebui să definească criterii și/sau costuri de referință corespunzătoare în funcție de care costurile investițiilor neproductive să fie verificate în mod sistematic în cadrul controalelor administrative;
267. pentru a aproba programele de dezvoltare rurală ale statelor membre pentru perioada 2014-2020, recomandă Comisiei să folosească informațiile furnizate de acestea în ceea

ce privește caracterul controlabil și verificabil al măsurilor pentru a garanta că statele membre definesc și aplică proceduri adecvate privind caracterul rezonabil al costurilor și să verifice dacă pun în aplicare în mod efectiv controalele prevăzute în acest sens; de asemenea, Comisia ar trebui să faciliteze schimbul de bune practici între statele membre în ceea ce privește stabilirea procedurilor de verificare a caracterului rezonabil al costurilor;

268. înainte de a efectua primele controale la fața locului pentru perioada 2014-2020, recomandă statelor membre să definească o metodă pentru a consolida și analiza în timp util informațiile privind cauzele erorilor constatate în timpul acestor controale și să adopte măsurile necesare pentru a ameliora sistemele de gestionare și control aferente regimului de sprijin pentru investițiile neproductive;
269. recomandă Comisiei să ia în considerare punctele slabe identificate de Curte în domeniul cheltuielilor aferente investițiilor neproductive și, în colaborare cu statele membre, să adopte măsurile corespunzătoare pentru a asigura gestiunea financiară adecvată a acestui tip de investiții;

Partea XXIII – Raportul special nr. 22/2015 al Curții de Conturi intitulat „Supravegherea de către UE a agențiilor de rating de credit este stabilită pe baze solide, dar nu este încă pe deplin eficace”

270. subliniază că obiectivul Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit¹ este de a introduce „[...] o abordare de reglementare comună pentru a spori integritatea, transparența, responsabilitatea, buna guvernare și independența activităților de rating de credit, contribuind la calitatea ratingurilor de credit acordate în Uniune și la buna funcționare a pieței interne și asigurând, în același timp, un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a investitorilor.” (articolul 1 din regulament);
271. recunoaște că Curtea și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) au fost de acord în privința a numeroase aspecte ale auditului și recomandărilor;
272. salută faptul că ESMA a stabilit baze solide pentru o supraveghere eficace a agențiilor de rating de credit din Uniune într-o perioadă scurtă de timp; observă, cu toate acestea, că Curtea consideră că procedura este greoaie, din cauza împărțirii sale în două etape, și anume cea de verificare a caracterului complet al unei cereri și cea de verificare a conformității, astfel cum prevede regulamentul;
273. împărtășește opinia Curții conform căreia, în cursul procesului de înregistrare, ESMA ar trebui să își documenteze în mod corespunzător evaluarea cu privire la toate cerințele de reglementare referitoare la metodologiile de rating de credit, probele aferente procesului de aprobare trebuind să fie păstrate nu numai în corespondența internă, ci și în cadrul unor dosare specifice;
274. salută faptul că Curtea și ESMA sunt de acord cu abordarea bazată pe riscuri a ESMA;

¹ Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 302, 17.11.2009, p.1).

- consideră că procesul de identificare a riscurilor ar trebui să fie transparent, inteligibil și ușor de urmărit;
275. consideră că toate investigațiile ar trebui documentate în mod corespunzător, astfel încât să se demonstreze și să se garanteze că toate concluziile sunt susținute de analize corespunzătoare ale probelor; constată că, în acest scop, Curtea recomandă să se introducă un instrument informatic specific de supraveghere; ia act de poziția ESMA potrivit căreia instrumentele sale actuale de monitorizare au fost eficiente; cu toate acestea, își exprimă în continuare convingerea că un instrument informatic specific ar fi cea mai bună soluție pentru a gestiona informațiile într-un mod transparent, inteligibil și ușor de urmărit, ținând seama de ratele normale de rotație a personalului; prin urmare, solicită ESMA să prevadă introducerea unui astfel de instrument informatic în planificarea sa bugetară;
276. reamintește că unul dintre obiectivele și responsabilitățile Regulamentului privind agențiile de rating de credit este de a garanta independența și a evita conflictele de interese (a se vedea anexa 1 la Regulamentul privind agențiile de rating de credit); consideră, prin urmare, că și agențiile de rating de credit verifică activitățile de tranzacționare ale analiștilor de rating; consideră însă și că ESMA ar trebui să supravegheze, în mod structurat, sistemele instituite de agențiile de rating de credit pentru tratarea conflictelor de interese;
277. reamintește dispozițiile articolului 23 din Regulamentul privind agențiile de rating de credit, care prevede următoarele: „În îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, nici ESMA, nici Comisia și nicio autoritate publică din statele membre nu intervine asupra conținutului ratingurilor de credit sau asupra metodologiilor.”; consideră că, prin urmare, odată ce înregistrarea s-a încheiat, punerea în aplicare a metodologiilor agențiilor de rating de credit poate fi monitorizată numai prin intermediul procedurilor de supraveghere continuă;
278. este de acord că ESMA ar trebui să examineze toate aspectele importante legate de elaborarea și punerea în aplicare a metodologiilor agențiilor de rating de credit care nu au fost încă acoperite; este îngrijorat de faptul că sarcina respectivă nu poate fi realizată pe deplin din cauza lipsei de resurse;
279. regretă că sistemul actual nu garantează o protecție eficientă a piețelor în cazul unei scurgeri de informații confidențiale și solicită ESMA să își îmbunătățească sistemul de control pentru a preveni și a contracara aceste acțiuni care pot conduce la denaturarea piețelor;
280. regretă că actualele norme privind moneda unică nu garantează faptul că toate agențiile de rating de credit înregistrate pe lângă ESMA sunt pe picior de egalitate; face apel la Banca Centrală Europeană și la legiuitorul european să remedieze situația respectivă cât mai curând posibil;
281. recunoaște că registrul central va fi integrat în platforma europeană de rating (articolul 11a din Regulamentul privind agențiile de rating de credit), care a fost creată în 2013 și pentru care lucrările sunt în curs de desfășurare; solicită ESMA să asigure fiabilitatea datelor raportate de agențiile de rating de credit;

282. invită ESMA să îmbunătățească și să armonizeze în continuare practicile în materie de publicare a informațiilor între agențiile de rating de credit;
283. salută intenția ESMA de a-și îmbunătăți în continuare site-ul de internet și de a publica, în special, toate actele legislative aplicabile și documentele relevante, precum și de a face site-ul mai ușor de utilizat;
284. constată că o parte a terminologiei utilizate în metodologia Regulamentului privind agențiile de rating de credit poate lăsa loc la interpretări și, prin urmare, ar putea avea un efect negativ asupra punerii în aplicare a regulamentului; invită, prin urmare, ESMA și Curții să transmită Parlamentului și Comisiei o listă a dispozițiilor legislative care ar putea beneficia de clarificări suplimentare;

Partea XXIV – Raportul special nr. 2/2016 al Curții de Conturi intitulat „Raportul pe 2014 referitor la măsurile adoptate în urma rapoartelor speciale ale Curții de Conturi Europene”

285. salută faptul că 23 din 44 de recomandări au fost implementate integral;
286. salută, totodată, faptul că, într-o mare măsură, Comisia a acceptat recomandările suplimentare ale Curții cuprinse în actualul raport special;
287. constată, pe de altă parte, că, potrivit Curții, 18 din cele 44 de recomandări au fost fie implementate parțial, fie deloc sau nu s-au putut verifica;
- (a) în domeniul politicii agricole (10 recomandări) acțiunile de întreprins pe baza recomandărilor se refereau de multe ori la Comisie și statele membre, opinia Comisiei fiind că în ceea ce o privește și-a îndeplinit responsabilitatea;
 - (b) în domeniul politicii sociale (2 recomandări), aflat sub administrare comună, Curtea a considerat că performanța și eficacitatea nu au fost măsurate suficient;
 - (c) în domeniul relațiilor externe (3 recomandări), Curtea a considerat că Comisia ar trebui să evalueze direct cât de rezonabile sunt costurile proiectelor și să se bazeze mai puțin pe cunoștințele despre piață ale organizațiilor internaționale; precum și că Comisia ar fi trebuit să optimizeze calitatea și securitatea Sistemului informațional comun pentru relațiile externe (CRIS); precum și
 - (d) în domeniul concurenței (3 recomandări) Curtea a fost de părere că ar trebui gestionate mai bine investigațiile preliminare, redus numărul de plângeri nefondate și îmbunătățită interfața de raportare a ajutoarelor de stat (SARI);
288. subliniază că din punctul de vedere al autorității care acordă descărcarea de gestiune nu este acceptabil ca, la finalul unor proceduri contradictorii, Comisia și Curtea ajung la concluzii diferite; roagă deci ambele instituții să evite un asemenea deznodământ;
289. solicită Curții să specifice clar în recomandările sale la ce fel de acțiuni se așteaptă din partea Comisiei și, respectiv, din partea statelor membre;
290. solicită Curții să pună la punct un sistem, împreună cu autoritățile naționale de audit, care să permită Curții să evalueze măsurile luate de statele membre ca urmare a

recomandărilor sale;

291. subliniază că nu a primit încă din partea Comisiei o explicație satisfăcătoare privind motivele pentru care a considerat, în decursul timpului, foarte important ca direcțiile generale să dispună de resurse proprii de audit intern, pentru ca până la urmă să regrupeze încă o dată aceste resurse de audit intern în cadrul Serviciului de Audit Intern începând cu aprilie 2015;

o

o o

292. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (seria L).

**REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND**

Data adoptării	7.4.2016
Rezultatul votului final	+: 23 -: 2 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Louis Aliot, Jonathan Arnott, Inés Ayala Sender, Dennis de Jong, Martina Dlabajová, Ingeborg Gräßle, Bogusław Liberadzki, Monica Macovei, Gilles Pargneaux, Georgi Pirinski, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Igor Šoltes, Bart Staes, Michael Theurer, Marco Valli, Derek Vaughan, Anders Primdahl Vistisen, Joachim Zeller
Membri supleanți prezenți la votul final	Richard Ashworth, Andrey Novakov, Markus Pieper, Julia Pitera, Miroslav Poche, Patricija Šulin
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Luke Ming Flanagan, Arne Gericke, Ramón Jáuregui Atondo, Claudiu Ciprian Tănăsescu